ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 237 | ΑΘΗΝΑΙ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ "ΟΧΙ,,

28 Ὀκτωβρίου 1940. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνδοξοτέρους καὶ λαμπροτέρους σταθμοὺς τῆς μακραίωνης ἱστορίας τῆς πατρίδας μας. Ἡμέρα ἀπαρχῆς κάποιας δοκιμασίας γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἡμέρα ἀπαρχῆς λαμπρῶν κατορθωμάτων καὶ ἀπεριγράπτων ἡρωϊσμῶν καὶ αὐτοθυσίας.

Σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς σήμερα ἑορτάζει τὴν 13 ἐπέτειο τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἡμέρας, ποὺ θὰ θυμίζει τὸ ἡρωϊκὸ ὄχι ἐναντίον μιᾶς ἀνηκούστου, ὑπούλου καὶ ἀποτρόπαιας ἐπιβουλῆς, ποὺ ἐπεχειρήθη κατὰ τῆς πατρίδος μας.

Ρίγη συγκινήσεως συγκλονίζουν κάθε ἑλληνικὴ καρδιὰ στὴ σημερινὴ ἐπέτειο, γιατὶ φέρουν στὴ μνήμη καθενός μας γεγονότα ποὺ προκάλεσαν τὸν ἀνατριχιασμὸ πρὸς στιγμή, ἀλλὰ καὶ γεγονότα, ποὺ ἐλάμπρυναν τὴν ἱστορία τῆς πατρίδος μας καὶ θὰ λαμπρύνουν καὶ θὰ φωτίζουν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ, γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ πιὸ ὡραίου, τοῦ πιὸ πολυτίμου ἀγαθοῦ στὸν κόσμο, ποὺ λέγεται λευθεριά.

Θολὴ καὶ τρομακτικὰ ἠλεκτρισμένη ἡ ἀτμόσφαιρα ὅλης τῆς Εὐρώπης κατὸ τὴν πρὸ 13ετίας ἐκείνη ἐποχή. Ἡ χώρα μας θέλει νὰ περάσῃ εἰρηνικά. Δὲν ἔχει βλέψεις κατακτητικές. Ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς προσεύχεται ἀνύποπτος στὴ Μεγαλόχαρη στὴν Τῆνο. Ἀλλὰ τὴν ἅγια, τὴν ἱερὰ ἐκείνη στιγμὴ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς λατρείας ὁ ὕπουλος ἐχθρὸς ἐκσφενδονίζει τὶς τορπίλλες του στὸ ὑπερήφανο κατοδρομικό μας τὴν «Ἕλλη», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐκεῖ διὰ νὰ λαμπρύνῃ μὲ τὴν παρουσία του τὴν ἑορτή. Διαφαίνονται ἀμέσως τὰ ὕπουλα σχέδιά τους. Ἡ φασιστικὴ τότε Ἰταλία, ἡ μεγάλη αὐτὴ αὐτοκρατορία δὲν ἔτρεφε μέσα της καλοὺς σκοποὺς γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴ χώρα ποὺ φώτισε τὸν κόσμο ἀπ' τὴν ἀρχαία ἐποχή. Ἡ γειτνίαση μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ αὐτὴ δύναμη, ποὺ ἤθελε νὰ λέγεται πολιτισμένο κράτος τῆς Εὐρώπης, ἄρχισε νὰ γεννᾶ δικαιολογημένες ὑποψίες. Ὁ καθένας διερωτᾶται. Θὰ ἐπιτεθῇ ἢ δὲν θὰ ἐπιτεθῇ τὸ θεριό, κι' ἂν ἐπιτεθῇ ποιὰ θᾶναι ἡ τύχη τῆς πατρίδας μας;

Κι' οἱ φόβοι ἐπαλήθευσαν. Ἡ Ἰταλία ἐφαρμόζει καὶ στὴν Ἑλλάδα, στὴν χώρα ποὺ γεννήθηκε ἡ ἐλευθερία καὶ δημοκρατία τοὺς κατακτητικούς της σκοπούς. Καὶ ἐφάρμοσε τὰ σχέδιά της τὰ ἀπαίσια, ὄχι μὲ τρόπο εὐθύ, ἀλλὰ ἀποτρόπαιο, ὕπουλο. Θέλησε νὰ ἐφαρμόση τὸν αἰφνιδιασμὸ ἡ μεγάλη αὐτοκρατορία μὲ τὶς πολλὲς δεκάδες ἑκατομμυρίων τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ μὲ τὴν ὑπεροχή της στὸν πολεμικὸ ἐξοπλισμό, ἐναντίον τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλὰ ἐνδόξου Ἑλλάδος, τῆς σχεδὸν ἄοπλου καὶ ἀπροετοιμάστου. Ζητάει «γῆν καὶ ὕδωρ» ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ζητάει, καταπαντώντας τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς λαοῦ ποὺ ἀγωνίσθηκε γι' αὐτὰ τόσο σκληρὰ νὰ κάμῃ τὴν ἔνδοξη χώρα ὑποπόδιο τῶν ποδῶν της.

Τὰ σατανικά της σχέδια μπαίνουν σ' ἐφαρμογὴ αἰφνιδιαστικὰ μὲ τὶς ὁμοβροντίες τῶν ὅπλων της στοὺς ἀκρίτες φρουροὺς τῶν συνόρων μας. Κι' οἱ ὁμοβροντίες, ποὺ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ μισαρὴ της ἀπαίτησις: «θέλουμε νὰ περάσουμε, θέλουμε νὰ σᾶς ὑποδουλώσουμε» ἀκούσθηκαν μὲ μιᾶς ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρον ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ξεσήκωσαν τὸ θυμὸ καὶ τὴν ἀγανάκτηση στὰ στήθη ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μ' ἕνα στόμα, μὲ μιὰ καρδιά, μὲ τὸν ἴδιο παλμὸ τότε ἀκούστηκε σὰν ἀπάντηση στὶς ὁμοβροντίες τὸ περίφημο "Ὄχι! «Δὲν θὰ περάσετε». "Ὄχι! εἶπε τότε ἡ Κυβέρνησίς μας μὲ τὸ στόμα τοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ βασιλέως μας. "Ὄχι! ὅμως εἶπαν καὶ τὰ παλληκάρια τῶν συνόρων μας καὶ προέταξον ἀμέσως τὰ γενναῖα στήθη των στὴν ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ. "Ὄχι! εἶπαν ἀκόμη ὅλοι οἱ Ἕλληνες, μικροὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ νέοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κι' ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας. Καὶ τί ἀγῶνας! ἄνισος μέν, ἀλλὰ γιγάντιος. ἀποφασιστικός, πεισματώδης. Ἡ μικρὴ Ἑλλὰς μάχεται ὑπὲρ «βωμῶν καὶ ἑστιῶν». Σὲ μειονεκτικὴ θέση βρίσκεται αὐτή, ὄχι μόνο ἀπὸ ἄποψη ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς ἀλλ' ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἄποψη ἐξοπλισμοῦ. Πολεμάει μὲ στήριγμα τὴν παλληκαριὰ τῶν τέκνων της καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

Κι' ἡ Ἑλλάδα μάχεται ἀπεγνωσμένα . . . Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; . . . Διαφορετικὸ ἀπ' ἐκεῖνο ποὺ ἐπεδίωκεν ὁ ἐχθρός. Διαφορετικὸ ἀπ' ἐκεῖνο, ποὺ ἐπερίμεναν οἱ δύσπιστοι, οἱ ἄτολμοι. Τρίβουν τὰ μάτια τους οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ σύμμαχοί μας. Ὁ κόσμος ὅλος θουμάζει τὴν Ἑλλάδα. Ὁ μεγάλος καὶ δυνατὸς ἐχθρὸς γονατίζει μπροστὰ στὴν παλληκαριὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀπωθεῖται, καταδιώκεται, ἐξευτελίζετοι. Ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δημιουργεῖ τὸ ἔπος τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν καὶ τὴν ἐποποιΐα τῆς Πίνδου. Αὐτοθυσίες καὶ ἡρωϊκὰ κατορθώματα ἄφθονα. Καινούριες δόξες βρέπει ἡ πατρίδα μας, γιατὶ τὰ παλληκάρια της ἀψηφῶντας τὸ θάνατο δίνουν τὴ ζωή τους γιὰ τὴν πατρίδα καὶ ποτίζουν μὲ τὸ αἷμα τους τὰ πεδία τῆς μάχης. Καινούριοι τόποι τῆς πατρίδος μας βοξάζονται καὶ καινούριες ἡρωϊκὲς μορφὲς μὲ τὰ ὀνόματά τους στολίζουν, κοντὰ στὶς τόσες ἄλλες, ἀρκετὲς σελίδες τῆς ἱστορίας μας.

Ἡ ἀναγνώρισις, πιά, ὅτι ἡ Ἑλλάδα γνωρίζει νὰ πολεμᾶ, ὄχι μόνο γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴ λευθεριά, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴ διατηρήσῃ, γίνετοι παγκόσμια. Τὸ γεγονὸς δὲν μένει ἀπαρατήρητο. Ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος στὰ 1940 χαρίζει τὴ νίκη στοὺς συμμάχους. Ὅλη ἡ συμμαχικὴ ὑπόθεση, καθὼς ἀπεδείχθη, χρεωστᾶ τὴν εὐνοϊκή της ἔκβαση, στὸ ἡρωϊκό, στὸ ἱστορικὸ «Ὄχι!» τῶν Ἑλλήνων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Νὰ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ σημερινὴ μέρα ἀποτελεῖ ἔνδοξο σταθμὸ στὴν ἱστορία μας. Δικαιολογημένα λοιπὸν σύσσωμος σήμερα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πανηγυρίζει τὴν ἐπέτειο τοῦ μεγαλείου τῆς χώρας μας.

Κι' ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος συμμετέχοντας ὁλόψυχα στὸν ἑορτασμό, κλείνει εὐλαβῶς τὸ γόνυ στὴ μνήμη ὅλων τῶν παλληκαριῶν, ποὺ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν πατρίδα στὰ Ἠπειρωτικὰ βουνά. Οἱ δημοδιδάσκαλοι ἔδωσαν στὸν τομέα αὐτὸν τὴν ἀναλογία τους σὲ ἡρωϊκοὺς νεκροὺς ἀρκετά.

Ἀλλὰ μὲ τὸν σημερινὸ ἑορτασμὸ τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου δίνουν οἱ δημοδιδάσκαλοι τὴ διαβεβαίωση, ὅ,τι, ὅπως πάντοτε, καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ παραλείψουν νὰ κάμουν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς φιλτάτης πατρίδος, προπαρασκευάζοντες καὶ κατευθυνόντες τὴ νέα γενεά, τὸ καμάρι καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους μας σὲ μελλοντικὰ ἔργα ἡρωϊσμοῦ καὶ φιλοπατρίας, ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

Ζήτω ἡ 28η Ὀκτωβρίου!

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Της κ. Ἐλένης Ἀντωνίου - Καραντώνη,
Διευθυντρίας τοῦ 7ου Δημοτ. Σχολείου Γ' Περιφερείας Πειραιῶς

Σκέψεις καὶ κρίσεις γενικῶς γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς ΚΕ' Γεν. Συνελεύσεως τοῦ κλάδου μας, ποὺ παρηκολούθησα ἀπὸ ἐνδιαφέρον σὰν ἐπισκέπτρια, ἔχασαν τὴν ἐπικαιρότητά τους μπροστὰ στὸ σοβαρὸ καὶ ἀναπάντεχο γεγονὸς τῆς μὴ ἐκλογῆς δασκάλας εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι πρῶτον σοβαρὸ καὶ χρειάζεται ἐξονυχιστικὴ συζήτηση, γιατὶ βρέθηκαν ἀρκετοὶ ἄρρενες συνάδελφοι ἀντιπρόσωποι ποὺ σκέφθηκαν τόσο περιφρονητικὰ γιὰ τὴν Ἑλληνίδα Δασκάλα καὶ τὴν ἀπέβαλαν ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας. Δεύτερον ἀνεπάντεχο, γιατὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς δασκάλας στὸ Δ. Συμβούλιο εἶναι de facto κατοχηρωμένη ἐδῶ καὶ 24 Γενικὲς Συνελεύσεις.

Γιὰ πρώτη φορά, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ 1953 στὴν ΚΕ' Γεν. Συνέλευση δὲν ἐκλέγεται δασκάλα στὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας.

Ὅταν εἶδα στὶς ἐφημερίδες δημοσιευμένα τὰ ὀνόματα τοῦ νεοεκλεγέντος Δ. Συμβουλίου, χωρὶς ὄνομα δασκάλας, ἔτριβα τὰ μάτια μου. Καὶ ἡ πρώτη μου σκέψη ἦταν ὅτι ἡ ἐκλογὴ γενικὰ ἦταν ἄκυρος, γιατὶ πίστευα ὅτι οἱ γυναῖκες δασκάλες ποὺ ἀγωνίστηκαν συνδικαλιστικὰ καὶ εἶχαν λάβει ἐνεργὸ μέρος στὴν ἵδρυση τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶχαν κατοχυρώσει τὴ συμμετοχὴ τῆς δασκάλας καταστατικά.

Ἀμέσως τότε πῆρα τὸ τηλέφωνο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας. Βρέθηκε στὸ ἀκουστὶ κὸ ὁ Γενικὸς Γραμματεύς. Κατάπληκτη ἄκουσα ἀπὸ τὸ στόμα του, ὅτι δὲν ὑπάρχει καταστατικὴ κατοχύρωση. Μοῦ ἐξέφρασε τὴ λύπη του. Γιατί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἔχομε καὶ ἀρκετοὺς εἰλικρινεῖς φίλους συναδέλφους.

Εἶναι δυνατόν; Ἔλεγα καὶ ξανάλεγα. Πῶς, ἔτσι λοιπὸν λογαριάζονται καὶ ὑπολογίζονται οἱ δασκάλες ἀπὸ τοὺς ἄρρενας συναδέλφους καὶ ἂν θέλετε οἱ 7.250 ὀργανωμένες δασκάλες μπροστὰ στὶς 14.000 συνολικὰ ὀργανωμένους δασκάλους;

Τί τὰ θέλετε ὅμως τὰ λόγια. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης!

Καὶ τώρα ποὺ πέρασαν οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις σκέπτομαι πῶς δὲν ἔπρεπε καθόλου νὰ ἐκπλαγῶ. Ἀφοῦ καὶ πάλι στὴν ΚΕ' Γεν. Συνέλευση δὲν ἤρθε οὔτε μιὰ γυναῖκα δασκάλα ἀντιπρόσωπος ὅπως καὶ στὴν ΚΔ' Γεν. Συνέλευση παρ' ὅλες τὶς ἐκκλήσεις μου στὶς δασκάλες μὲ τὰ ἄρθρα μου «Ποιὸς φταίει» στὸ Διδ. Βῆμα. Μόλις ἡ Ἄρτα μᾶς ἔστειλε μιὰ ἀναπληρωματική. Ἔτσι — πῶς ἤτανε κι' αὐτό — ἐδόθη ἡ ἄδεια ἀπὸ τὴ Γεν. Συνέλευση ν' ἀκουστῆ ἔστω καὶ παράτυπα ἡ γυναικεία φωνὴ γιὰ νὰ φέρη ἁπλῶς ἕνα χαιρετισμὸ τῶν 7.250 ὀργανωμένων δ δασκαλισσῶν στὶς 7.000 ὀργανωμένους δασκάλους. Καὶ ἦταν τόσο γλυκὸς ὁ λόγος της καὶ τόσο μετρημένος.

Ἔτσι λοιπὸν δὲν μπόρεσε ἡ δασκάλα νὰ λάβη μέρος στὶς συνδικαλιστικές, ἐπαγγελματικὲς καὶ ἐπιστημονικὲς συζητήσεις τῆς ΚΕ' Γεν. Συνελεύσεως.

Δὲν ἐθεωρήθη ἀξία ἀπὸ κανένα Σύλλογο νὰ σταλῆ ἀντιπρόσωπος. Πῶς λοιπὸν ἤθελα νὰ ἐκλεγῆ στὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας.;

Τὸ χειρότερο δὲ ἀπ' ὅλα, σὲ συζητήσεις ποὺ ἔκαμα γιὰ τὸ γεγονὸς μὲ σοβαροὺς συναδέλφους — ὄχι φίλους μας βέβαια ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων διεπιστώθη — διετυπώθη ἁπλούστατα ἡ πιὸ παράξενη σκέψη:

— Ποιὰ δασκάλα ἦταν ἄξια καὶ μποροῦσε νὰ λάβη μέρος στὸν Δ. Συμβούλιο!!...

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὸ 1953. Τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ Πολιτεία μας, ἔκρινε ὅτι καιρὸς ἦταν ἡ γυναῖκα νὰ λάβη μέρος στὴ διοίκηση τῶν κοινῶν. Ἡ Ἑλληνίδα ποὺ προσφέρει μὲ τὴν ἀξία της, τὴ μόρφωσή της, τὴν ἐργατικότητά της τόσο ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅσο καὶ ἐν καιρῷ πολέμου τόσες ὑπηρεσίες.

Ἡ Ἑλληνίδα ποὺ συμβάλλει κατὰ τὸ ἥμισυ — εἴτε τὸ θέλουν, εἴτε δὲν τὸ θέλουν οἱ ἄσπονδοι φίλοι μας — στὴν ὕπαρξη τῆς Ἑνδοξης Πατρίδος μας. Αὐτὴ ποὺ ἐγαλούχησε καὶ ἐξέθρεψε τοὺς ἐνδόξους ἥρωας τοῦ 12 καὶ 13 τοῦ 40, 41 καὶ μετέπειτα ἀγώνων μας. Αὐτὴ ποὺ κατὰ τὸ ἥμισυ εἶχε γίνει ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ φορεὺς τοῦ αἰωνίου καὶ ἀκαταλύτου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ στὰ παληότερα χρόνια.

Εἰλικρινῶς ὁμολογῶ ὅταν ἔγραφα τὸ τελευταῖο ἐκεῖνο ἄρθρο στὸ 202 φύλλο τοῦ Δ. Βήματος τῆς 30 Σ)βρίου π.ἔ. καὶ ἔλεγα' «...τοὺς βαθμούς σου καὶ τοὺς μισθούς σου δὲν τοὺς πῆρες Ἑλληνίδα δασκάλα χωρὶς ἀγῶνα καὶ θυσία. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ κέρδισες μὲ τόσες θυσίες καὶ κόπους εὔκολο εἶναι νὰ τὸ χάσης, ἂν δὲν τὸ προασπίσης καὶ δὲν τὸ κρατήσης φουρῶντας το ἄγρυπνα μὲ θετικὰ καὶ γερὰ ὅπλα. Μὴν ἐγκαταλείπης τὸν ἑαυτό σου ξενοιάζοντας καὶ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ ζητήματά σου. Καὶ ἂν ἀφήσης σὰν ὑπνωτισμένη μὲ τὴν ἀδιαφορία σου γιὰ πολὺ καιρὸ νὰ ὑποτιμᾶται ἡ δουλειὰ ποὺ προσφέρεις σὲ ποιότητα καὶ ποσότη τα ἐναντι τοῦ ἀνδρὸς συναδέλφου σου, ἂν ἀφήσης νὰ σὲ κατηγορῶν ὅτι εἶσαι ἀνίκανη, ἑτεροκίνητον, χωρὶς πρωτοβουλία, ὅτι εἶσαι ἀμελητέα ποσότης καὶ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα νὰ μεταφέρεται τοῦτο εἴτε ἀνάμεσα στοὺς συναδέλφους σου, εἴτε σὲ ἐξωσχολικοὺς παράγοντας, ὅταν θὰ ξυπνήσης σὰν ὄβις τὸν ἑαυτό σου γκρεμισμένο ἀπὸ τὸ θρόνο ποὺ ἀναπαύεσαι, τότε θᾶναι πολὺ ἀργά. «Ὁμολογῶ, ἐπαναλαμβάνω, ὅταν τὰ ἔγγραφα αὐτὰ δὲν πίστευα ὅτι θὰ γινόμουν τόσο γρήγορα μάντις κακῶν.

Ἂς ἀφήσωμε ὅμως τὶς μοιρολατρεῖες καὶ ἂς ἐξετάσωμε πῶς ἔχει ἡ διαμορφωμένη πλέον κατάσταση καὶ ποιὸς πραγματικὰ φταίει γιὰ τὴ σοβαρὴ αὐτὴ παράλειψη τῆς μὴ ἐκλογῆς τῆς δασκάλας στὸ Δ. Συμβούλιο.

Μήπως ἦσαν καλύτερες καὶ ἀξιώτερες οἱ δασκάλες τῶν ἄλλων Γεν. Συνελεύσεων ποὺ τὶς ὑπελόγιζαν οἱ ἄνδρες συνάδελφοι ὡς τώρα καὶ τὶς ἐξέλεγαν, ἢ μήπως κάτι ἄλλο συμβαίνει;

Ὅσο γιὰ τὸ πρῶτο ἁπλῶς εἶναι σχῆμα λόγου καὶ κανεὶς δὲν τὸ πιστεύει εἰλικρινὰ ὅτι μέσα στὶς 7.250 ὀργανωμένες δασκάλες, δὲν βρίσκονται οἱ δασκάλες μὲ τὴν προσωπικότητα, τὴν ἀξία, τὸ δυναμισμό, καὶ ὀντότητα γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσουν ἐπαξίως τὴ δασκάλα στὴ Δ. Ὁμοσπονδία.

Ὥστε θ' ἀναζητηθῆ ἀλλοῦ ἡ αἰτία. Κάτι ἄλλο φταίει καὶ ἂς ἐξετασθῆ.

1) Μήπως οἱ ἀντιπρόσωποι ποὺ ἐστάλησαν εἰς τὴν Κ.Ε. Γενικὴ Συνέλευση δὲν ἦσαν οἱ καλύτεροι ἀπὸ ἀπόψεως ἀνωτέρου ἀνθρώπου ἀπηλλαγμένου ἀπὸ τὸ ταπεινὸ) αἴσθημα τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ;

Μήπως δὲν ἦσαν οἱ καλύτεροι ἀπὸ ἀπόψεως συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως;

Μήπως δὲν ἦσαν οἱ καλύτεροι εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνουν εὐρύτερα τὶς ἀνάγκες καὶ τοὺς πόθους τοῦ κλάδου; Μήπως ἦρθαν οἱ ὑπολογισταί, οἱ ἐγωκεντρικοί, οἱ περιφρονοῦντες τὶς συνδικαλιστικὲς ἀργὲς τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ ἂν θέλετε μήπως ἦρθαν οἱ ἀδιάφοροι;

Ποιὸς ὅμως τοὺς ἔστειλε αὐτούς;

Ἐσὺ ἀγαπητὴ μου συνάδελφος. Ἐσὺ ἡ δασκάλα, εἴτε ψηφίζοντάς τους νὰ ἔλθουν, ἢ ἀδιαφορῶντας μὲ τὸ ποιὸς θὰ ἐκλεγῆ. Μὴ ξεχνᾶς ὅτι ἀποτελεῖς τὸ ἥμισυ ἢ μὴ τὶ κάτι περισσότερο τοῦ ὀργανωμένου κλάδου μας. Ἐσὺ δίνεις ἀπὸ τὸ ὑστέρημά σου τὴ συνδρομή σου γιὰ τὴν ὕπαρξη τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας. Ἐσὺ ἔδωσες τὸ ἥμισυ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Μεγάρου καὶ μὲ τὸν ψῆφο σου Ἐσὺ ἔστειλες κορδωτὸ τὸν ἀντιπρόσωπό σου μὲ τὸ διπλὸ ἀριθμὸ ψήφων, γιὰ νὰ ἔλθη νὰ σὲ καταψηφίσῃ, νὰ σὲ διαγράψῃ, νὰ σὲ περιφρονήσῃ μὲ ἕνα «Ἐπ' δασκάλες τώρα θὰ βάλωμε!!...» Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν ἔφερες τὸν ἑαυτό σου, δὲν ἐπρόσεξες καθόλου καὶ δὲν ὑπελόγισες τί μπορεῖς νὰ πάθης στέλνοντας ἀπρόσεκτα ἀκατάλληλο ἀντιπρόσωπο ποὺ δὲν σὲ σέβεται καὶ δὲν σὲ ὑπολογίζει.

2) Μήπως φταίει ὅτι οἱ ἐκάστοτε ἐκλεγόμενες συνάδελφοι δασκάλες σὰν μονάδες ποὺ εἶναι μέσα στὸ Δ. Συμβούλιο, ὅσο καλὲς καὶ ἄξιες ἐὰν εἶναι, δὲν τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ δείξουν τὴν πραγματική τους ἀξία; Μήπως ἀναγκαστικὰ σὰν ἐλαχίστη μειοψηφία, εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ παραδέχωνται χωρὶς συζήτηση τὶς γνώμες τῶν ἄλλων γιατὶ δὲν γίνεται ἀλλοιῶς ἢ καὶ ἂν ἔχουν γνώμη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν; Ἔτσι ἐμφανίζονται στὰ μάτια τῶν ἀντιπροσώπων σὰν μαριονέττες, ποὺ ἂν λείψουν δὲν χάθηκε κι' ὁ κόσμος.

Βεβαίως αὐτὸ εἶναι ἡ σοβαρὴ μειονεκτικὴ θέση τῆς δασκάλας στὸ Δ. Συμβούλιο.

Τί τὰ θέλετε κ. συνάδελφοι, ἦρθε ἡ ὥρα νὰ πάρουμε τὶς μισὲς θέσεις στὸ Δ. Συμβούλιο. Εἴμαστε οἱ μισὲς στὴν ὀργάνωση, θὰ πάρωμε τὶς μισὲς θέσεις στὸ Δ. Συμβούλιο. Θὰ ἀλλάξουμε τὸ καταστατικὸ μὲ τὴ βοήθεια τῶν καλῶν φίλων μας συναδέλφων, ἐκείνων ποὺ βλέπουν εὐρύτερα τὴν συμφέρουσα λύση. Ἀφοῦ ἐσεῖς μᾶς ἀρνηθῆκατε τὴ μία θέση. Αὐτὸ εἶναι ἴσως γιὰ καλό μας. Ἔτσι θὰ σᾶς ἀπαλλάξωμε ἀπὸ τὴν ἀγωνία ποὺ περνᾶτε, τὶς ἡμέρες τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας, νὰ θέλετε ὅλοι καλὰ καὶ σώνει, ἂν εἶναι δυνατόν, νὰ γίνετε Δ. Συμβούλιο καὶ νὰ μεταφέρετε τὸ βάρος τῆς σοβαρῆς ἐξετάσεως τῶν προβλημάτων μας, εἰς τὸ ποιὸς θὰ ἐκλεγῆ ἀντιπρόσωπος. Οἱ θέσεις σας θὰ μειωθοῦν σὲ 3 ἢ 4, θὰ μποῦν καὶ οἱ γυναῖκες, εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε δὲν τὸ θέλετε. Γιατὶ ἔγινε πιὰ κοινὸ μυστικὸ ὅτι ἡ δασκάλα δὲν ὑστερεῖ οὔτε σὲ δράση, οὔτε σὲ σκέψη, οὔτε σὲ πνευματικὴ κατάρτιση.

Παρακολουθήσατε τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια ὅταν ἐδόθη ὁ λόγος στὴ γυναίκα, τὰ καταφέρατε πολὺ ὡραῖα, πολὺ καλύτερα ἀπὸ μερικοὺς ἐγωϊστικὰ ἀνυπόφορους συναδέλφους.

Μὲ καμάρι καὶ συγκίνηση παρηκολούθησα στὴ Βουλὴ τὸ Παιδαγωγικὸ συνέδριο τῆς Δ' Περιφερείας Ἀθηνῶν.

Καμμιὰ γυναίκα ὄχι μόνον δὲν ὑστέρησε σὲ σαφήνεια, σὲ ὁλοκληρία, σὲ ἐμβριθεια καὶ ἐκεῖ ποὺ πολλοὶ φώναζαν καὶ ὑπεστήριζαν κάποια στραβὴ ἐνέργεια ἀκούστηκε ἐπιβλητικὰ ἡ γυναίκεια φωνὴ (δὲν γνωρίζω τὸ πρόσωπο). «Ὄχι αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποτὲ γιατὶ εἶναι εἰς βάρος τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν καὶ ἔκαμε σὲ ὅλους ἐντύπωση.

— Δασκάλες! Θὰ δώσουμε μάχη ὅταν εἴμαστε ἕτοιμες καὶ θὰ τὴν κερδίσουμε. Εἴμαστε ἄξιες νὰ νικήσουμε.

3) Ἂς ἐξετασθῆ μήπως ἡ ἀγαπητή μου Δὶς Παπακωνσταντίνου ἡ σεμνὴ καὶ ἀξιοπρεπὴς αὐτὴ συνάδελφος μὲ τὴ στάση τῆς σιωπηλῆς παρακολουθήσεως δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ δόθησε τὶς τάσεις τῆς διαγραφῆς τῆς δασκάλας στὸ Δ. Συμβούλιο;

Ἀσφαλῶς καὶ αὐτὴ ἡστόσῃ τῆς εἶχε τὸ μέρος της. Γι' αὐτὸ ὅταν τὴν εἶδα μετὰ τὴν ἀποτυχία — σὰν νὰ μὴ τῆς ἔφταιγε αὐτὸ — τὴ μάλωσα πολύ.

Εἶσαι ὑπεύθυνη τῆς εἶπα γιὰ τὴ μὴ ἐκλογὴ δασκάλας στὸ Δ. Συμβούλιο. Δὲν μπορεῖς ἀγαπητή μου νὰ ἀμφανίζεσαι ἐσύ, μὲ τὰ ἀναμφισβήτητα προτερήματά σου γιὰ ἄλλες περιστάσεις, ἔτσι ἀμίλητη.

Ἔπρεπε, παντὶ τρόπῳ, νὰ λάβης τὸ λόγο, νὰ διαμαρτυρηθῆς ἐκ μέρους τῶν δασκαλισσῶν γιὰ τὴν περιφρονητικὴ στάση ἔναντι τῶν δασκαλισσῶν νὰ μὴ στέλνουν ἀντιπροσώπους γυναῖκες, νὰ τονίσης τὴ συμβολὴ τῆς δασκάλας στὴν ὀργάνωση, νὰ ὑπεραμυνθῆς τῆς ἀξίας τῆς δασκάλας, νὰ ἐξάρης τὴ συμβολή της στὴ μόρφωση καὶ διαπαιδαγώγηση τῶν Ἑλληνοπαίδων, νὰ ὑμνήσης τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὴν κοινωνία εἴτε στὴν πόλη βρίσκεται εἴτε στὸ χωριό. Νὰ διαμαρτυρηθῆς γιατὶ στὰ ἐκάστοτε δημοσιευόμενα Δ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων εἰς τὸ Δ. Βῆμα, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀπουσιάζει ἡ δασκάλα παντελῶς καὶ τοῦτο γιατὶ ξέρεις τὰ ἐνδοσυλλογικὰ παρατράγουδα καὶ πῶς βγαίνει ἡ δασκάλα πάντα ἔξω. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ τὰ κάμης αὐτά.) Σὲ σένα ἔλαχε ὁ κλῆρος καὶ ἡ τ μὴ ν' ἀντιπροσωπεύσης 7.250 ὀργανωμένες δασκάλες. Ἐδῶ δὲν ἰσχύει τὸ: «ἡ σιγὴ κόσμον φέρει».

Καλύμως ἂς μὴ τὴν ἀδικήσουμε τὴ Δ)δα Παπακωνσταντίνου πέρα γιὰ πέρα. Ἔκαμε ὅτι μποροῦσε. Δούλεψε στὴν Ὁμοσπονδία μὲ τὸν τρόπο της ἀθόρυβα. Ἔκαμε περιοδεῖες γιὰ πρώτη φορὰ σὰν γυναῖκα καὶ ὅπως ἀκούσαμε, ὅπου πῆγε, μίλησε καὶ ἐνεθουσίασε. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἦτο αὐτὸ ἀρκετό.

4) Καὶ τέλος ἂς ἐξετασθῆ) δικαιολογεῖ τὸ σημερινὸ κλῖμα καὶ οἱ σημερινὲς τάσεις τῆς κοινωνίας τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀρρένων συναδέλφων;

Ἀπήντησα ἐπ' αὐτοῦ στὴν ἀρχή, ὅτι τὸ 1953 ὅπου ἡ Πολιτεία ἐθεώρησε ἱκανὴ τὴ γυναῖκα νὰ λάβη μέρος στὴ διοίκηση τῶν κοινῶν ὡς βουλευτής, ὡς Ὑπουργός, ὡς Δήμαρχος, ὡς Δημ. Σύμβουλος καὶ ὡς ἀπεσταλμένη στὸν Ο.Η.Ε. τὴν ἐποχὴ ποὺ τὰ γυναικεῖα κοινωφελῆ σωματεῖα ὑπερβαίνουν τὰ ἀνδρικά, τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ γυναικεῖες Ὁμοσπονδίες συνεργάζονται στενὰ μὲ τὶς διεθνεῖς, βρέθηκαν μερικοὶ συνάδελφοί μας — γιατὶ πρὸς Θεοῦ δὲν εἶναι ὅλοι — νὰ δείξουν ἔλλειψη σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως ἀπέναντί μας καὶ νὰ μᾶς ἀποδείξουν ὁ ἑαυτὸς τικανὲς — (ἔτσι τουλάχιστον ἄκουσα μὲ τ' αὐτιά μου) — ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας.

Ἀλλὰ ἔσεται ἡμαρ. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΛΑΡΙΣΗΣ.— Πρόεδρος: Κουκουβέας Στυλιανός. Ἀντιπρόεδρος: Παπαθεμητρίου Χρῆστος. Γραμματεύς: Μηνᾶς Μάρκος. Ταμίας: Χαλκιᾶ Ἑλένη. Μέλος: Πρῶτος Νικόλαος.

ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ.— Κων/τῖνος Δρόλαπας Πρόεδρος, Σπυρίδων Ἀντιπάνης Ἀντιπρόεδρος, Ἠλίας Α. Τσιπούρας Γραμματεύς, Γεώργιος Φυλαχτὸς Ταμίας, Ἀναστάσιος Παπαγεωργίου Μέλος.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ

Διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' Τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Κατέχει τὴν πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐοχάτως τεσσάρων ἐγκριθεισῶν. Ὁδηγεῖ μεθοδικῶς τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἀληθειῶν τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς.

Γλῶσσα ὁμαλή, ἁπλή, καθαρεύουσα, ἀνάλογος μὲ τὴν ἀντιληπτικὴν ἱκανότητα τῶν μαθητῶν, δι' ὧν προορίζεται. Ἔκδοσις καλλιτεχνικὴ ἐκ ἀρίστου χάρτου.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
Πεσμαζόγλου 9.— Ἀθῆναι

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ
ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α - ΤΗΛΕΦ. 36.547

Ετησία συνδρομή του «Διδασκαλικού Βήματος» . . . . . *Δραχ. 87.000*
Τιμή του φύλλου . . . . . » *1.500*
Διά τάς Σχολικάς Υφορείας . . . . . » *100.000*

«DIDASKALIKON VEMA»
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 15a XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

«DIDASKALIKON VIMA»
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: RUE XÉNOPHON 15a ATHÈNES (GRÈCE)

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ (1940-1949)

Τοῦ συν/φου Τριπόλεως Γ. Α. Ξύδη

Η 28η Οκτωβρίου μᾶς φέρνει στὴ μνήμη τὴν ἡρωϊκὴ καὶ ἔνδοξη δεκαετία (1940—49) τῶν ἀγώνων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς γιὰ τὴν Ἐλευθερία, τὴν ἐπιβίωση καὶ τὸν πολιτισμό.

Τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἔκταση τῶν ἀγώνων τούτων καθὼς καὶ ἡ σημασία των εἶναι γνωστὰ εἰς ὁλόκληρο τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος καὶ τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ τῆς δύσεως ὅσο δὲ ὁ χρόνος περνᾶ γίνεται πίστη ὅλων πὼς ἡ δεκαετία 1940—49 δὲν ὑστερεῖ σὲ ἡρωϊσμό, δόξα, σημασία καὶ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὶς μεγάλες ἱστορικὲς περιόδους τῆς φυλῆς μας, ὅπως εἶναι ἡ περίοδος τῶν Μηδικῶν πολέμων, τῶν Ἰσαύρων καὶ Βουλγαροκτόνων καὶ τέλος τῶν Ἱερῶν ἀγώνων τοῦ 21 καὶ 12—13.

Ἀντίθετα, ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶναι οὔτε γενικὼς γνωστὸ οὔτε κοινῶς παραδεδεγμένο, εἶναι ἡ συμβολὴ καὶ οἱ θυσίες τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀγῶνας οἱ ὁποῖες παρὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ὑπεύθυνη γνώμη ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἐλάχιστα γνωστὲς εἰς τὸ εὐρὺ κοινὸ τὸ ὁποῖο ἀπὸ παρεξήγηση ἐδημιούργησε ἀρχικῶς ἐσφαλμένη γνώμη καὶ συνήθως φθάνει σὲ συμπεράσματα καὶ ἄδικες κρίσεις, ποὺ εἶναι ἐλάχιστα τιμητικὲς γιὰ τὸ διδ)λο.

Οἱ λανθασμένες αὐτὲς γνῶμες δὲν εἶναι βεβαίως αὐθαίρετες. Ὑπῆρξαν τὲ παραδείγματα ποὺ τὶς ἐδημιούργησαν καὶ τὶς δικαιολογοῦν. Παραδείγματα εὐτυχῶς ἐλάχιστα καὶ περιπτώσεις μεμονωμένες ποὺ δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἕνα μηδαμινὸ ποσοστό, κάτι σὰν ἐξαιρέσεις στὸ σύνολο τῶν 18.000 συναδέλφων.

Τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ ἐπίσημη κοινὴ γνώμη καὶ ἡ μεγάλη μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπέδωσε καὶ ἀποδίδει δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια, κάθως καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ποὺ ἔπραξε τὸ καθήκον του εἰς τὸ ἀκέραιον ἔχει τὴν συνείδησίν του ἥρεμη, δὲν ἀρκοῦν.

Ἡ λανθασμένη γνώμη πρέπει νὰ διαλυθῆ, γιατὶ στέκεται σὰν μομφὴ στὸν κλάδο ὁλόκληρο καὶ ἐμπόδιο στὴν ὁμαλὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ποὺ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ φύλου ἔζησε τὰ γεγονότα τῆς 10ετίας καὶ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴ νίκη τοῦ Ἔθνους κατέχει πολύτιμα στοιχεῖα περὶ τῆς συμβολῆς καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἕλληνος διδ)λου κατὰ τὴν ἱστορικὴ περίοδο 1940—49 ποὺ ἂν συγκεντρωθοῦν καὶ τεθοῦν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, ὄχι μόνο θὰ διαλύσουν ἀμφιβολίες, ἀλλὰ καὶ θὰ σφυρηλατήσουν τὸ πιὸ ζηλευτὸ στεφάνι δόξας ποὺ ταιριάζει πραγματικὰ στὸ δάσκαλο τοῦ Ἔθνους.

Τὴ συγκέντρωση αὐτὴ τῶν στοιχείων καὶ τὴν ἔκδοσή των σὲ ἐπίσημο ἔκδοση μὲ ἕνα τίτλο σὰν αὐτὸ περίπου (Λευκὴ βίβλος τῆς συμβολῆς καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἕλληνος Δημ)λου εἰς τοὺς ἐνδόξους ἀγώνας 1940—49) συναισθάνονται — εἶμαι βέβαιος — οἱ συνάδελφοι σὰν μιὰ βαρειὰ ὑποχρέωση καὶ ἱερὸν καθήκον.

Ἐνθυμούμεθα βεβαίως πὼς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐζήτησε στοιχεῖα γιὰ τὴν ἔκδοση παρομοίου «Λευκώματος» πλὴν ὅμως τὸ ζήτημα ἐσταμάτησε ἐκεῖ καὶ τὸ «Λεύκωμα» δὲν νομίζουμε, ὅτι θὰ ἴδῆ ποτὲ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεση εἶναι ἀποκλειστικὰ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπόθεση δική μας, ὑπόθεση τῶν δημοδιδασκάλων ποὺ ἔζησαν τὴν ἡρωϊκὴ καὶ ἔνδοξη 10ετία καὶ γνώρισαν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια.

Τὸ ἔργο εἶναι βαρὺ κι' ἀνήκει σὲ μᾶς νὰ τὸ π ρ ά γ μ α τ ο π ο ι ή σ ω μ ε. Σὲ μᾶς ποὺ πήραμε τὴν πρώτη σκοπεύσιμο κατὰ τοῦ εἰσβολέως τὸ 1940 στὴν Πίνδο, Σὲ μᾶς ποὺ ἀγρυπνήσαμε τὴν τρομερὴ νύχτα τῆς δοκιμασίας τοῦ Ἔθνους καὶ σταθήκαμε καὶ στὸ πλέον ἀπόμακρο χωριὸ καὶ συνοικισμὸ τῆς Πατρίδος μας — δασκάλοι καὶ δασκάλες — φύλακες τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Σὲ μᾶς ποὺ θρηνήσαμε τόσους συναδέλφους μας θύματα τῆς ἐαμοκομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς.

Σὲ μᾶς ποὺ ἀντιμετωπίσαμε τὸν ἔνοπλο κομμουνιστοσυμμορητισμὸ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, εἴτε ὡς ἐφεδροι ἀξιωματικοὶ ἡγήτορες μικρῶν μονάδων μάχης, εἴτε ὡς ὁπλῖται τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς ἡρωϊκῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, εἴτε ὡς ἄνδρες τῶν μονάδων ἀσφαλείας ΜΑΥ, ΜΑΔ, ΜΕΑ, ΤΕΑ κλπ. καὶ τὸν συντρίψαμε. Σὲ μᾶς ποὺ τὸν πολεμήσαμε καὶ τὸν πολεμοῦμε μὲ ἡρωϊκὰ ὅπλα ἐπὶ τοῦ Ἰδεολογικοῦ πεδίου, Σὲ μᾶς ποὺ πατήσαμε πάνοπλοι κάθε μονοπάτι ποὺ περάσαμε τ' ἀφρισμένα ποτάμια, ποὺ δρασκελίσαμε τὰ βουνὰ τῆς Πατρίδος μας, ποὺ κοιμηθήκαμε στὸ χιόνι καὶ πατήσαμε μὲ ἱδρῶτα καὶ αἷμα κάθε λόφο καὶ ἀντέρεισμα γιὰ νὰ τὸ κάνουμε φρούριο τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Φυλῆς.

Σὲ μᾶς ποὺ ρίξαμε καὶ τὶς τελευταῖες νικητήριες βολὲς τὸν Αὔγουστο τοῦ 1949 στὸ Τσάρκο— Βίτσι —Γράμμο.

Σὲ μᾶς τέλος ποὺ νοιώσαμε τὴν τελευταία ἀναπνοὴ τῶν συναδέλφων μας ποὺ ἔπεσαν ποὺ δὲ θὰ σβύσῃ ποτὲ ἀπὸ τὰ μάτια μας ἡ μορφή των καὶ ἀπὸ τ' αὐτιά μας ἡ τελευταία λέξη τους ποὺ δὲν ἦταν ἄλλη, παρά... Ἑλλάδα.

Ὅλοι ἐμεῖς εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε γνωστὸ τὸ ἔργο καὶ τὸ ρόλο ποὺ διεδραμάτησε ὁ διδ)κὸς κόσμος κατὰ τὴν 10ετία τῶν σκληρῶν ἀγώνων.

Οἱ διδάσκαλοι πίστεψαν, γνώρισαν, πολέμησαν θυσιάστηκαν καὶ νίκησαν.

Τὸ ἔργον τους ἡ συμβολή τους καὶ οἱ ἀγῶνες τους πρέπει νὰ παραδοθοῦν στοὺς ἐπερχομένους σὰν Ἐθνικὴ παρακαταθήκη.

Γνωρίζω, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ εὔκολης ὑποθέσεως καὶ μόνη ἡ συγκέντρωση τῶν στοιχείων καὶ ἡ κατάταξη τοῦ ὑλικοῦ εἶναι κολοσσιαῖο ἔργο.

Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ τοῦτο καὶ νὰ παραδοθῆ ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ σύντομα στὴν κυκλοφορία ἡ «βίβλος» ποὺ θὰ εἶναι ὀγκώδης καὶ πολυσέλιδος ποὺ πρέπει νὰ βγῆ σὲ μεγάλο σχῆμα καὶ σὲ πολυτελῆ ἔκδοση μὲ τὶς φωτογραφίες ἐκείνων ποὺ θυσιάστηκαν ἢ ἔπεσαν, μὲ βιογραφικὰ σημειώματα, μὲ λεπτομερεῖς ἐκθέσεις κατορθωμάτων, μὲ ἀντίγραφα ἠθικῶν ἀμοιβῶν παρασήμων κλπ.

Ἀκόμη, μὲ τὴν καταχώρηση τῶν κατορθωμάτων καὶ τῶν ἀγώνων ἐκείνων ποὺ ἐπέζησαν μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα παρμένα ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ στρατοῦ, κ.λ.π.

Ἀκόμη στοιχεῖα ἐκείνων ποὺ ἐργάστηκαν στὰ μετόπισθεν σὲ βοηθητικὲς στρατιωτικὲς ὑπηρεσίες,

Μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα θυμάτων, ἀναπήρων, τραυματισθέντων, νοσηλευθέντων κλπ.

Τὸ καθῆκον εἶναι Ἐθνικὸν, διότι θὰ παραδοθοῦν στὴ δημοσιότητα ἄγνωστες πτυχὲς τοῦ μεγάλου δράματος καὶ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ποὺ κινδυνεύουν νὰ ξεχαστοῦν.

Εἶναι καθῆκον ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ θυσιάστηκαν ποὺ ἔμειναν ἀνάπηροι, ἀπέναντι τῶν πολεμιστῶν μας.

Καθῆκον ἀπέναντι τοῦ κλάδου ποὺ συκοφαντήθηκε.

Καθῆκον ἀπέναντι τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικὸν Λαϊκὸν Σχολεῖον καὶ τῶν ἐργατῶν του ποὺ τὸ ἀνέβασαν στὸ ζηλευτὸ ὕψος ποὺ βρίσκεται σήμερα ἐπιδιώκουν νὰ τὸ ἀνεβάσουν πιὸ ψηλά.

Καθῆκον τέλος καθαρῶς ἐπιστημονικὸν γιατὶ ἡ λεπτομερὴς συγκέντρωσις ἀπηκριβωμένων στοιχείων θὰ ἀποτελέσῃ μνημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὁ Ἱστορικὸς τῆς αὔριον θ' ἀντλήσῃ στοιχεῖα.

Εἶναι ἔργο μεγάλο καὶ δύσκολο ἀλλ' ὄχι ἀκατόρθωτο.

Ἀνάμεσά μας ἔχουμε τὴ ζῶσα ἱστορία: τοὺς πολεμιστὰς μας, τὰ ἀρχεῖα τῶν στρατιωτικῶν μονάδων καὶ καταστημάτων, τοὺς ἀξιωματικοὺς ἡνήτορας μικρῶν καὶ μεγάλων μονάδων ποὺ γνώρισαν καὶ ἐξετίμησαν «τὸ Δάσκαλο», Τ' ἀρχεῖα τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων τῶν ὁποίων τὸ μελάνι ποὺ γράφτηκαν τὰ κατορθώματα τῶν συναδέλφων δὲν στέγνωσε ἀκόμη, τὰ ἀρχεῖα τῶν Προϊσταμένων μας τὸ Ἀρχεῖο τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ «Βήματος» μὲ τὰ ἔγγραφα ἐπιστολὲς καὶ τηλεγραφήματα ποὺ ἀντήλλαξε μὲ τοὺς ἡγήτορες τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ διδάσκαλοι ἀπεδύθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα σύσσωμοι, ὡς κλάδος, μὲ μιὰ ψυχὴ μὲ πλήρη συνείδηση τῆς σημασίας τῶν Ἱστορικῶν στιγμῶν, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν σ' ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

Ἀκόμη ἡ ἡγεσία τοῦ Ἔθνους, οἱ στρατιῶται Βασιλεῖς, ὁ Στρατάρχης οἱ Πρωθυπουργοὶ καὶ Ὑπουργοὶ ἀπὸ τὸ 1940 μέχρι τὸ 1949, οἱ στρατηγοί, διοικηταὶ μεγάλων μονάδων κλπ. ποὺ ζοῦν ἀνάμεσά μας, γνώρισαν τὸ δάσκαλο καὶ θὰ μᾶς δώσουν πολύτιμα στοιχεῖα ποὺ θὰ μποῦν στὶ ςηρῶτες σελίδες τῆς «βίβλου».

Ἡ βίβλος ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει. Κάθε μέρα ποὺ περνᾶ σκεπάζει μὲ σκόνη καὶ μούχλα τὰ ἀρχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἀντλήσουμε τὰ στοιχεῖα μας καὶ ἐξαφανίζει τὸ πολύτιμο ὑλικό.

Ἀλλὰ καὶ σήμερα εἶναι καιρός.

Πρέπει νὰ μάθουν ὅλοι, ὅτι σὰν τὸ διδασκαλικὸ κλάδο δὲ βρέθηκε ἄλλος κλάδος τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων ποὺ νὰ πεδύθη εἰς τὸν ἀγῶνα 1940—49 σύσσωμος μὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μία καρδιά, ἐνωμένος ἀειδήτως, ποὺ νὰ ἐπλαισίωνε ὅλες τὶς στρατιωτικὲς μονάδες καὶ σχηματισμούς, ποὺ παρέταξε πολλὲς χιλιάδες ἀνδρείων πολεμιστῶν καὶ ἔδωσε ἀναρίθμητα θύματα.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ ἔρχεται νὰ πληρώση ἕνα μεγάλο κενὸ καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ χαιρετισθῆ μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγάπη ἀπὸ τοὺς συναδέλφους καὶ τὸν Ἑλληνικὸ λαό. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ ἰδῆ σὲ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι σὰν κάτι τὸ ἱερὸ καὶ θὰ διαβαστῆ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνες μὲ ἐνδιαφέρο καὶ σεβασμό. Εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιτυχίας καὶ προβλέπω, ὅτι θὰ κυκλοφορήσῃ σὲ ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀντίτυπα.

Ἀλλ' ἂν τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ σὲ Πανελλήνιο κλίμακα μὲ πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Διδασκαλικῶν μας Συλλόγων, ἕνα ἄλλο καθῆκον καλεῖ ἰδιαιτέρως κάθε Δάσκαλο, κάθε Σχολεῖο, κάθε τοπικὸ Σύλλογο.

Ἡ ὀργάνωση καὶ τέλεση, πρωτοβουλία τῶν Διδασκάλων, σχολικῶν ἐφορειῶν διδασκαλικῶν Συλλόγων, μνημοσύνων τῶν ἡρώων συναδέλφων μας ποὺ ἔπεσαν στὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ σφαγιάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Φυλῆς.

Αὐτὰ τὰ μνημόσυνα πρέπει νὰ γίνουν μιὰ ὁρισμένη Κυριακὴ σ' ὁλόκληρο τὴν ἐπικράτεια, μὲ κάθε ἐπισημότητα, στοὺς Μητροπολιτικοὺς Ναοὺς, σὲ κάθε ἐνορία σὲ κάθε χωριὸ ποὺ ἔδωσε δασκάλους ἥρωες τοῦ Ἔθνους.

Ποιὸς ἀμφιβάλλει ὅτι τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὅλες οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἠχοῦν γιὰ τὸ Δάσκαλο τὸν ἀφανῆ ἥρωα;

Στὰ σχολεῖα ποὺ δίδαξαν οἱ συνάδελφοι πολεμισταὶ ποὺ ἔδωσαν τὸ αἷμα καὶ τὴ ζωή τους γιὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀναρτηθῆ ἡ εἰκόνα τους...

Οἱ Διδασκαλικοὶ Σύλλογοι ἔχουν χρέος τιμῆς ν' ἀνεγείρουν προτομὲς καὶ μνημεῖα σ' ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν.

Ἔτσι θὰ βρεθοῦμε ὅλοι πλησιέστερα στὸ μεγάλο νόημα τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ κόσμου.

Γ. Α. ΞΥΔΗΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

Ἡ ΑΔΕΔΥ ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ἀρθῶσι τὰ παρουσιαζόμενα ἐμπόδια διὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων νὰ ἐπαναφέρῃ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου, τὸ δικαίωμα τῆς χορηγήσεως μερίσματος εἰς τοὺς συμπληρώσαντας 15ετῆ ὑπηρεσίαν ἀντὶ τῆς 20ετοῦς τοιαύτης εἰς τὴν ὁποίαν ηὔξησεν ἐσχάτως τὸ κατώτατον τοῦτο ὅριον.

Ἡ ἄρσις τοῦ ἐμποδίου τούτου εἶναι ἀναγκαία, καθ' ὅσον τοῦτο ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς θελήσεως τῶν θηλέων ὑπαλλήλων νὰ ἐπωφεληθῶσιν τῶν εὐεργετικῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῶν νόμων 2500)53 καὶ 2538)53 διὰ τῶν ὁποίων ἐπετράπη ἡ ἔξοδος τῶν συμπληρωσασῶν ἐκ τούτων 15ετῆ ὑπηρεσίαν.

Ὁμοίως ἐζητήθη ὅπως καὶ ἡ διάταξι ςτοῦ ὡς ἄνω νόμου 2574)53, τροποποιητικοῦ τῆς ὁμοίας τοῦ νόμου 2500)53, ἐπαναληφθῇ διὰ νεωτέρου νόμου, διότι καὶ αὕτη παρουσιάζει τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω καὶ ηὐξημένην ἴσως ἀνασταλτικὴν δύναμιν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὅτι δὲν προηγήθη τῆς ψηφίσεως ταύτης ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, προβλεπομένη γνωμοδότησις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὡς ἐκ τούτου φοβοῦντα ἰμήπως δὲν ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις αὕτη ὡς ἀντισυνταγματική.

ΒΑΣ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως

ΛΗΠΤΕΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐπῆλθε σάλος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν πρώτοις ἐδιπλασιάσθησαν τὰ δι-οικητικὰ Συμβούλια ἀδικαιολογήτως, ἐν ᾧ ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνουν ὡς εἶχον πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κώδικος προστιθεμένων ἢ ἀφαιρουμένων μελῶν τινων.

Κατὰ δεύτερον λόγον, ἐπεβαρύνθησαν τὰ Ἀνώτερα Συμβούλια δι' ἔργον ἐκτελουμένων πρότερον ὑπὸ τῶν κατωτέρων. Ἐν ᾧ δὲ ἦτο δυσχερὴς ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἀποφάσεων τῶν κατωτέρων Συμβουλίων ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου Ἐπιθεωρητοῦ, ἤδη καλεῖται ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸν ἄθλον τοῦτον ἀπασχολούμενος μὲ τὰς ὑποθέσεις (προαγωγὴς δημ)λων, ἀπονομῆς ἐπιδομάτων, μεταθέσεις κ.λ.π.) 15 περιφερειῶν. Κατὰ ποίαν λογικὴν ἤχθησαν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο οἱ θεσπίσαντες τοιαύτας ἐξωφρενικὰς διατάξεις, ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν δυνάμεθα ν' ἀνακαλύψωμεν. Ἴσως συνέβη τοῦτο, διότι ἐμφανίζεται θελκτικωτέρο ἡ διοίκησις τῆς καθοδηγήσεως.

Ἅπασαι αἱ κεντρικαὶ καὶ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας ἱδρωκοποῦσι πρὸς διεκπεραίωσιν ὑποθέσεων ἀναφερομένων εἰς τὸ συμφέροντα τῶν ὀργάνων τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐλάχιστα δὲ ἢ οὐδόλως ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ὕπαρξις διδασκάλων, Ἐπιθεωρητῶν, κατωτέρων, ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων Συμβουλίων, τμηματαρχῶν καὶ Διευθυντῶν καὶ Γενικῶν Διευθυντῶν κ.ο.κ.

Ἡ ἱερὰ ὑπόθεσις τῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀποτελεῖ παρουχίδα ἐν ταῖς μερίμναις τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ καθοδηγητικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔδει ν' ἀποτελῇ τὸ Α καὶ Ω τῶν προσπαθειῶν τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κατεβροχθίσθη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ τὸ ὁποῖον κατέστη πολυθέλγητρον ἴσως λόγῳ τῆς δυνάμεως, δι' ἧς περιβάλλονται τὰ διοικητικὰ ὄργανα ἐν τῇ ρυθμίσει τῆς τύχης τῶν ὑπ' αὐτὰ ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ λυθοῦν τῶνον διοικητικῆς φύσεως ζητήματα, ἐπερίττευον ἡ εἰδικὴ παιδαγωγικὴ μόρφωσις, αἱ εἰδικαὶ σπουδαὶ καὶ αἱ παρακολουθήσεις μαθημάτων ἐν τῇ ἐσπερίᾳ καὶ τὰς ποικίλας διοικητικὰς θέσεις θὰ ἠδύναντο νὰ καταλάβουν ἕτεροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι.

Ὁ θεσμὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ πανεπιστημιακὴ μόρφωσις καὶ ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ, ἀλλ' ἀτυχῶς οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καμφέντες ὑπὸ τῆς γραφειοκρατίας καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀνατεθεισῶν αὐτοῖς ὑπηρεσιῶν, δὲν ἔχουν οὔτε τὸν χρόνον, οὔτε τὸ σφρῖγος τὸ ἀπαιτούμενον, ὅπως παρακολουθήσουν ἐντατικῶς τὰ τελούμενα ἐν ταῖς σχολικαῖς αἰθούσαις καὶ ρυθμίζωσιν ὀρθῶς τὸ παιδευτικὸν ἔργον.

Ἀναγνωρίσασα ἡ Πολιτεία ὅτι οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἀδυνατοῦσι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τότε διοικητικὸν καὶ ἐποπτικὸν ἔργον ἐφεῦρε τὸν θεσμὸν τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, οἵτινες ἀποστολὴν θὰ εἶχοι ν' ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὸ ἐντὸς τοῦ σχολείου ἔργον, μὲ τὴν ὀργάνωσιν προτύπων σχολείων, ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίων, μαθημάτων καὶ γενικῶς μὲ τὴν ἐπιμόρφωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν παροχὴν εἰς αὐτὸ ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων. Ἀντὶ τούτου ὅμως μετεβλήθησαν οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ εἰς διοικητικὰ ὄργανα, ἤδη δὲ στενάζουν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν νέων διοικητικῶν καθηκόντων των, ἅτινα ἀπαιτοῦν τὴν διηνεκῆ ἐν τῷ γραφείῳ κάθειρξίν των.

Καὶ ἄλλοτε εἴχομεν ζητήσει ὅπως καταργηθῶσιν τὰ ἀνώτερα συμβούλια καὶ παραμείνῃ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὄργανον καθοδηγητικόν, ἀσχολούμενον μόνον μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ θέματα τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῶσιν ἕξεις μακροχρόνιοι καὶ γίνῃ ροπὴ πρὸς κτῆσιν δυνάμεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα ζωῆς τῆς πλειονότητος τῶν ἀνθρώπων.

Ἤδη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κώδικος, παρεῖχετο εὐκαιρία πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἀπὸ ἔργων ζημιούντων τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ τὸ δυναμικὸν πνεῦμα ἐπεκράτησε.

Τρίτη συνέπεια τοῦ κώδικος εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐφαρμογήν του, οἱ πάντες παραπαίομεν, οὐδὲν θέμα τῆς διοικήσεως ἔχει διευκρινισθῆ, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται τὰς κλίμακας τοῦ Ὑπουργείου χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀποσπάσουν σαφῆ τινὰ πληροφορίαν, αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀνεστάλησαν, τὰ ζητήματα τῶν μεταθέσεων καὶ τῶν ἀποσπάσεων δὲν ἔχουν διευκρινισθῆ, τὰ συμβούλια εἶναι δυσκίνητα καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐπικρατεῖ χαώδης κατάστασις ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ μεγίστῃ Ἐθνικῇ ζημίᾳ.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ὑπὸ τοῦ κώδικος προκληθεισῶν ἀνωμαλιῶν, ὑφίσταται ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πνεῦμα προκαλοῦν τὴν ἀποτελμάτωσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἑκατονταετὴς πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι πρακτικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικῶς ὠφέλιμοι λύσεις ἐδόθησαν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, ὁσάκις ἐμειώνετο ἡ δύναμις τοῦ Κέντρου καὶ παρείχοντο δικαιοδοσίαι εἰς τὰ ἐκ τῆς Στοιχειωδ. Ἐκπαιδεύσεως προερχόμενα στελέχη τῆς διοικήσεως.

Ἀτυχῶς ὅμως τὰ δικαιώματα ταῦτα βάλλονται κατὰ περιόδους, διότι τὸ Κέντρον δὲν ἠνοίχθη νὰ στερηθῇ δικαιοδοσιῶν προσπορίζουσαν αὐτῷ δύναμιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ δημιουργεῖται κενταυρικὸν σύστημα συγκεντρώσεως καὶ ἀποκεντρώσεως, ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ἰορδάνης ἀναστρέφεται καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Καὶ ναὶ μὲν τὰς ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνωμαλίας δημιουργεῖ ἡ ἑκάστοτε πολιτικὴ κατάστασις, ἀλλ' αἱ ἀνωμαλίαι αὗται δέον ν' ἀναζητηθῶσιν καὶ εἰς τὸ διέπον τὴν ὅλην ἐκπαίδευσιν πνεῦμα καὶ σύστημα.

Βεβαίως ἡ ὅλη ἐκπαίδευσις δέον νὰ εἶναι ἐνιαία, συνεχής, ἀδιαίρετος αἱ ἀρραγὴς καὶ νὰ βαίνῃ προχωρητικῶς, ἄνευ παρεκτροπῆς καὶ ρηγμάτων, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι αὐτὴ δέον νὰ παρομοιασθῇ μὲ πολυκατοικίαν ἔχουσαν κατωτέρους, μεσαίους καὶ ἀνωτέρους ὀρόφους καὶ ὅτι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τοὺς κατωτέρους ὀρόφους δέον νὰ θεωροῦνται κατωτέρας ποιότητος ἔνοικοι καὶ μὴ ἔχοντες δικαίωμα ἀτενίσεως πρὸς τὰ ὑψηλότερα δώματα.

Ἡ ἀντίληψις ὅτι ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως δέον νὰ ἐπικάθηται οἱ λειτουργοὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν τελευταίων οἱ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἥτις δυστυχῶς ἐπικρατεῖ ἐν τῷ κέντρῳ, εἶναι ἀναχρονιστικὴ καὶ ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας τῆς ὅλης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐφ' ὅσον δὲν χρησιμοποιεῖται ἡ πεῖρα τῶν στελεχῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα κρατοῦνται μακρὰν τῶν νομοθετικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν μαγειρείων τοῦ Κέντρου διὰ σιδηροῦ παραπετάσματος δὲν πρόκειται νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας πρακτικαὶ ἀποφάσεις, διότι αἱ φιλοσοφικαὶ σκέψεις καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ νεφελώματα καὶ αἱ ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἐξάρσεις καὶ αἱ ὑπερκόσμιοι πτήσεις, παρασύρουν εἰς οὐτοπίας, εἰς μεταρρυθμίσεις ἀνεφαρμόστους καὶ εἰς λῆψιν ἀποφάσεων καὶ μέτρων ἀλλοκότων καὶ παρεκτρέπουν τὸν ἐκπαιδευτικὸν μηχανισμὸν εἰς ὁδοὺς σκολιὰς καὶ δυσβάτους.

Ἀπὸ δεκαετηρίδων μεταρρυθμιζόμεθα καὶ ρητορικὰ ἄνθη ραίνουν διηνεκῶς καὶ ραγδαίως τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ ἐκθέσεις περισπούδαστοι συντάσσονται καὶ μεταρρυθμιστικὰ σχέδια ἐν τεχνικωτάτῃ μορφῇ παρατάσσονται καὶ ἡ παιδαγωγικὴ σοφία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καταιωνίζει τὰς κεφαλάς μας, ἀλλ' ἡ ἐκπαίδευσις καρκινοβατεῖ καὶ τὸ διδακτικὸν της προσωπικὸν ζῇ καὶ κινεῖται μὲ τὴν σκέψιν τῆς ἀδιαλείπτου μετακινήσεως καὶ λησμονεῖ τὴν εὐθύνην του τὴν ἐκπαιδευτικήν, ἐφ' ὅσον βλέπει ὅτι, οὐχὶ σπανίως ἕνεκα τῶν μελῶν του, ἴσως ὄχι τὰ μᾶλλον ἱκανὰ καὶ μὲ ἠθικὸν ἀνάστημα, τυγχάνουσι προνομίων καὶ μετακινοῦνται εἰς θέσεις ἐξυπηρετούσας τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας καὶ ἀνέσεις των.

Ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως ἀποτελεῖ ἡ ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καθ' ἑκάστην προβαλλομένη ταινία τῆς ἀνόδου καὶ καθόδου ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ὡς ἐν λαϊκῇ ἀγορᾷ. Τί σημαίνει τοῦτο; Ἁπλούστατα, ὅτι κάτι τὸ σαθρὸν ὑπάρχει ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ὀργανισμῷ.

Καὶ δὲν ἐπέστη ἐπὶ τέλους ὁ καιρὸς ὅπως ἐξαφανισθῇ αὐτὴ ἡ εἰκών;

Πρὸ ἐτῶν παρατηρήσας τὸν συνωστισμὸν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργείου, ἀπηυθύνθην εἰς ἐκλιπόντα ἐκπαιδευτικὸν λειτουργὸν ὑπηρετοῦντα εἰς σημαντικὴν ἐν αὐτῷ θέσιν καὶ ἠρώτησα αὐτὸν ἂν ἐπιτρέπεται ἡ παράτασις τῆς ἀθλιότητος ταύτης, ἀλλ' ἔμεινα ἐμβρόντητος ὅταν ἤκουσα τοῦτον ἀπαντῶντα: «Ναί παιδί μου, ἀλλὰ σκέψου τί σημασίαν ἔχει νὰ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη ὅλου αὐτοῦ τοῦ ὄγκου ἀπὸ τὰ διοικοῦντα τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκλεκτὰ πρόσωπα!».

Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ἐλάχιστον δεῖγμα τοῦ ἐπικρατοῦντος πνεύματος τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξοβελισθῇ ἄνευ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἱκανωτέρων καὶ εὐθυτέρων στελεχῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὁποῖα μετὰ τῆς πείρας των θὰ εἰσαγάγουν καὶ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἠσχολήθην ἐκτενῶς ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν τέλει ἐτόνισα ὅτι παρὰ τὴν πείσθονα ἀντίστασιν τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Κέντρου θὰ εἰσβάλῃ ἡμέραν τινὰ τὸ πρακτικὸν καὶ ὑγιὲς πνεῦμα εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν ὀργανισμόν, καταλαμβανόντων τῶν φορέων τοῦ πνεύματος τοῦ του τὰς καιρίας θέσεις ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀπαιτηθῇ ἀγών, εἰς τὸν ἀγῶνα δὲ τοῦτον θὰ προσφέρωμεν τὴν συνδρομήν μας μετά τινα χρόνον, ὅτε θὰ ἔχωμεν ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπηρεσιακῶν δεσμῶν καὶ τῶν ὑποποιῶν περὶ Ἰδιοτελῶν βλέψεων, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ ὑπόθεσις δὲν εἶναι βάθρον ὑποστηρίξεως προσωπικῶν συμφερόντων καὶ φιλοδοξιῶν ἀλλὰ στῖβος εὐγενῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν, χάριν τῆς Ἱερωτέρας τῶν Ἐθνικῶν ὑποθέσεων.

Ἀνάγκη ὅμως πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅπως θέσωσι κατὰ μέρος συναισθηματικὰ τινὰ στοιχεῖα καὶ θυσιάσωσι μέρος τῆς ἐπιρροῆς των καὶ τῆς δυνάμεώς των χάριν τῆς δημιουργίας ἀνθηροτέρας ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ...

...Καὶ τοῦτο τὸ δειλινὸ στὸ φτωχικό μας ἦλθε θλιμμένο. Δὲν ἀκούγεται τίποτε κι' εἶναι... ἡσυχία. Μιὰ ἡσυχία βουβή... κυνιχτή.

Τὰ φτωχικὰ ἔπιπλα, καθένα στὴ σειρά του, στέκουν, ἀκίνητα, σιωπηλά. Πάνω στὸ παράθυρο ἕνα αὐτοκινητάκι στὰ χαμένα περιμένει τὸ μικρὸ νὰ παίξῃ! Ἔχει πολὺ καιρὸ νὰ νοιώσῃ τὴ χαρὰ ποὺ τοῦδινε τὸ κύλισμα τῶν μικρῶν τροχῶν του. Ἔτσι ποὺ στέκεται, λὲς κι' ἀναρωτιέται γιατί; Μὰ μέσα στὸ μισοσκόταδο κανεὶς δὲν νοιάζεται γι' αὐτό. Μόνο τὸ καντῆλι ἀπὸ ψηλὰ χύνει γλυκὸ τὸ γαλάζιο φῶς του. «Ὅλα γλυκαίνουν ἀπ' αὐτὸ μιὰ ἀκτίνα του ἂν τὰ φθάσῃ».

Καὶ ἡ καρδιὰ τῆς μάνας φαίνεται νὰ μαλακώνῃ.

Νάτην, γονατισμένη μπροστὰ στὴν Παναγία παρακαλεῖ...

Εἶναι τώρα ὧρες ἐκεῖ. Τὰ βαθουλωμένα ἀπὸ τὸν πόνο της μάτια, κοιτάζουν κατάματα τὴν Παρθένα. Κάπουκάπου ἀναστενάζει καὶ κάπου καλεῖ ἀπελπισμένα τὸ παιδί της...

— Κωστάκη μου... παιδί μου!

Ἀλλ' ἀλλοίμονο, κανεὶς δὲν ἀποκρίνεται... Κι' ὁ σπαρακτικὸς τῆς μητέρας τρέχει, φεύγει μακριά... Καινούργιος κόσμος ἀπλώνεται μπροστά της. Πεδιάδες, βουνά, ποτάμια, πολιτεῖες γεμίζουν τὴν ἀρρωστημένη ἀπὸ τὸν πόνο φαντασία της... Καὶ κεῖ κατὰ τὸ τέρμα ἕνα στρατόπεδο προβάλλει τὸν ἀμαρτωλό του δγκο. Τὰ πονεμένα μάτια της τρυποῦν σὰν βέλος τὰ σύρματά του καὶ ψάχνουν ν' ἀνακαλύψουν τὴν γλυκειὰ μορφή τ' ἀγοριοῦ. Μὰ μπροστὰ στὸ ἀπροσδόκητο θέαμα ἡ ἔρευνα γιὰ μιὰ στιγμὴ σταματᾶ.

Μὲ μαραμένα πρόσωπα, φοβισμένο βλέμμα, μέσα σὲ κάτι κόκκινες μπλοῦζες, πολλὰ παιδάκια ἀκοῦνε κάποιον ποὺ ὁμιλεῖ. Δὲν ἀκούγει τὰ λόγια τοῦ ὁμιλητοῦ ἡ δυστυχισμένη μητέρα, μά... τὰ τρομαγμένα πρόσωπα τῶν παιδιῶν ... μαρτυροῦν.

Σὲ μιὰ στιγμὴ, ἕνα παιδάκι μὲ φακίδες στὸ πρόσωπο, σηκώνεται ἀποφασιστικὰ καὶ λέγει:

— Ἐγὼ θέλω νὰ πάω στὸ σπίτι μου, στὴ μάνα μου, τοὺς δικούς μου!

Σηκωμένα ὅλα τὰ παιδάκια τώρα χειρονομοῦν, φωνάζουν, ἀπειλοῦν.

Ὁ Ρήτορας μπροστὰ στὴν ἀπροσδόκητη στάσι τὰ χάνει. Ταλαντεύεται στὸ κόκκινο βάθρο του καὶ φέρνει ἀναποφάσιστος τὴν σφυρίκτρα στὸ στόμα του.

Στὴ στιγμὴ πολλοὶ ὠπλισμένοι στρατιῶτες θέλησαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν τάξι. Οἱ «ἀντιδραστικοὶ» ὁδηγοῦνται τώρα σὲ κάτι σκοτεινά, ὕποπτα ὑπόγεια. Τάλλα παιδιά, βάναυσα, σπρώχνουνται στοὺς θαλάμους των.

Ἡ σκηνὴ ξυπνᾶ τὸ μητρικὸ ἐνστικτο κι' ἡ πονεμένη μητέρα ψάχνει πάλι γιὰ τὸ παιδί της...

Θεέ μου νάτο!!! Ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ βαρβάρους στρατιῶτες προσπαθεῖ νὰ ξεφύγῃ. Ἀλλοίμονο! Ἔχει ἀλλάξει τόσο. ... Φακίδες ἀπλώνονται τώρα στὸ πρόσωπό του καὶ τὰ ὀνειροπόλα γαλάζια μάτια του ἔχουν κάτι ἄγριο.

Νὰ ἦταν αὐτὸς ποὺ πρῶτος τόλμησε νὰ ζητήσῃ τὴν μάνα του. Τὸ παιδί της ... ὁ Κωστάκης της...

Τεντώνει ἀποφασιστικὰ τὰ χέρια της νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὸ αὐτὴ τὴν κόλασι... Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ συνέρχεται ἀπὸ τὸ λήθαργό της.

Τώρα χάθηκαν ὅλα τὰ στρατόπεδα, οἱ στασιαστὲς κι' οἱ δήμιοι. Βρέθηκε πάλι ὁλομόναχη... στὴ σκοτεινή, θλιμμένη καμαρά της.

Ἡ Παναγία ἀπὸ ψηλὰ τῆς γνέφει βάρος, μὰ ἡ δυστυχισμένη μητέρα, ἀποκαμωμένη, σωριάζεται χάμω. Καὶ τὸ δειλινὸ προχωρεῖ, θλιμμένο μελαγχολικό...

Γ. Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Δημ)λος Λούτσης —Πρεβέζης

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΗ ΜΟΡΦΗ ΑΓΩΓΗΣ

Εἰς τὰ συνήθη ἐλαφρὰ σχόλια τῶν ἁπλοϊκῶν γονέων διὰ τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων πρὸς ἑορτασμὸν ἐπὶ τριήμερον τῆς 28 Ὀκτωβρίου προσετέθησαν ἐφέτος σοβαρώτεραι παρατηρήσεις τοῦ ἡμερησίου τύπου, χαρακτηρίζοντος τὸ διάστημα τοῦτο ὡς τῆς «ἁγίας καθίστρας». Οἱ διδάσκαλοι οὐδέποτε παρεξήγησαν τοὺς πρώτους διὰ τὰς ἀφελεῖς κρίσεις των, οὔτε θέλουν νὰ ἀποδώσουν εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ τύπου πρόθεσιν συκοφαντήσεώς των. Οὔτε οἱ πρῶτοι δύνανται εὐκόλως νὰ ἀντιληφθοῦν, οὔτε οἱ δεύτεροι ἀσφαλῶς ἐπρόσεξαν, ὅτι ὁ ἑορτασμὸς ἀποτελεῖ σήμερον μίαν παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένην μορφὴν ἀγωγῆς, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν διδάσκαλον πολλαπλάσιον κόπον ἀπὸ τὴν συνήθη διδακτικὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ ἀποδίδει ἀσυγκρίτως πλουσιώτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων ἀρετῶν τῆς φιλοπατρίας, τῆς θρησκευτικότητος καὶ ὅσων ἄλλων ἡ θεμελίωσις θεωρεῖται ἔργον τοῦ δημ. σχολείου.

Αἱ ἑκατοντάδες χιλιάδων τῶν μικρῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἀνέμειναν μὲ λαχτάραν τὴν μεγάλη ἑορτή, ἐξεχύθησαν εἰς τὰ λαγκάδια καὶ τοὺς κήπους διὰ νὰ κόψουν δάφνην καὶ λουλούδια διὰ τὰ στεφάνια τους, ἐξεφύλλισαν ὅσα βιβλία διέθετεν ἡ βιβλιοθήκη των διὰ ν' ἀνεύρουν ποιήματα, διηγήματα θεατρικὰ ἔργα πρὸς ἀπαγγελίαν, διεκόσμησαν τὰ σχολεῖα τους, ὠργάνωσαν ἑορτάς, παρελάσεις-λαμπαδηφορίας, ἐπεσκέφθησαν τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα τοῦ τόπου των καὶ ἤκουσαν ἐν τέλει τὸν διδάσκαλόν των νὰ διηγῆται ὅσα ἐκεῖνος ἔπραξε στὸν ἱερὸ πόλεμο τοῦ 1940, ἠσθάνθησαν τόσον ζωηρὸν τὸ αἴσθημα τῆς Ἑλληνικῆς ὑπερηφανείας, ὅσον ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς βαθυτέρους μελετητὰς τῶν κειμένων τῆς Ἱστορίας μας

Καὶ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀξίαν τῶν ἑορτῶν ὀφείλουν οἱ διδ]λοι νὰ καταστήσουν γνωστὴν εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ τὰς συγκεντρώσεις των, ὥστε νὰ παύσῃ νὰ παρεξηγῆται μία τόσον κοπιαστικὴ διὰ τὸν διδ]λον ἀλλὰ καὶ τόσον καρποφόρος σχολικὴ ἐργασία.

●

Αἱ φῆμαι

Πολλαὶ φῆμαι τίθενται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν ἐπὶ τῶν λύσεων τὰς ὁποίας μελετᾷ νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Καὶ κάθε ὑπάλληλος ἔχει βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ δραματίζεται, ὅπως τοῦ ἐπιτρέπει ἡ φαντασία του, τὴν λύσιν τοῦ δράματός του, ἀφοῦ κατὰ τὴν λαϊκὴν παροιμίαν «ὅποιος πεινᾶ θωρεῖ φωμὶ κι' ὅποιος διψᾶ πηγάδια». Τὸ νὰ γράφωνται ὅμως εἰς τὰς ἐφημερίδας φανταστικαὶ λύσεις, φέρουσαι μάλιστα τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν κατάργησιν καθιερωμένων ἐπιχορηγήσεων καὶ μείωσιν ἐν τῷ συνόλῳ οὐ. τω τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ἀποδεικνύει πόσον ὀλίγον αἰσθάνονται μερικοὶ τὸ σημερινὸν δρᾶμα τοῦ ὑπαλλήλου καὶ παίζουν ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ μὲ τὸν πόνον χιλιάδων ἀνθρώπων ποὺ κρατοῦν τὴν ἀναπνοήν των ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐξαγγελίας ἐκείνης τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ πιστέψουν, ὅτι ἐτέθη τέρμα εἰς τὰ δεινά των. Ἡ διάψευσις τῆς φήμης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνακουφίζει πραγματικῶς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ στηρίζει αὐτοὺς εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ βεθεῖσαι διὰ τοῦ στόματος τῶν κ.κ. Στρατάρχου Παπάγου, ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνη καὶ Οἰκονομικῶν κ. Παπαγιάννη ὑποσχέσεις περὶ ὁριστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος θὰ πραγματοποιηθῶσιν εἰς τὸ ἀκέραιον.

●

Θεμελιώδης ἀνάγκη

Οἱ Βιομήχανοι τῆς Ἑλλάδος ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 20 δισεκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνης προέτεινεν εἰς αὐτούς, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀντισεισμικῶν σχολικῶν κτρίων εἰς τὰς σεισμοπλήκτους νήσους. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ καὶ τὴν 25 Μαρτίου 1954 θὰ γίνῃ ἡ θεμελίωσις τῶν νέων κτιρίων.

Πέραν τῶν αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς, τὰ ὁποῖα μαζὶ μὲ ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δοκιμάζουν καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι, συγκινεῖ βαθύτατα πάντα πονοῦντα τὴν ἐκπαίδευσιν ἡ εἰσήγησις τοῦ κ. Μαρκεζίνη. ὅπως ἕνα τόσον σημαντικὸν ποσὸν διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίων, ἤτοι διὰ μίαν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἀποδεικνύεται ὅτι θεωρεῖ ἐκ τῶν θεμελιωδεστέρων.

●

Παράδειγμα πρὸς μίμησιν

Ἡ κοινότης τῶν μαθητῶν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ προσφῇ εἰς τὴν ἀνέγερσιν σχολείου εἰς Ζάκυνθον. Τὸ ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν θέλει συγκεντρωθῇ ἐκ διαφόρων πόρων. Ἡ συγκινητικὴ καὶ εὐγενὴς αὕτη χειρονομία ἀποτελεῖ συνέχειαν τῶν ὡραίων καὶ πολυπλεύρων ἐκδηλώσεων φιλαλληλίας δι' ὃ καὶ συγχαίρομεν τοῦτους θερμῶς ἐκ μέρους τοῦ ὠργανωμένου διδασκαλικοῦ κόσμου τῆς χώρας εὐχόμενοι ὁλοψύχως ὅπως τὸ παράδειγμά των εὕρῃ μιμητὰς μεταξὺ τῶν κοινοτήτων καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτηρίων.

●

Ἐκ τοῦ ὑστερήματος

Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ διδασκαλικοὶ Σύλλογοι λαμβάνουν ἀποφάσεις διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνισχύσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν συναδέλφων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς σεισμοπλήκτους νήσους, ποὺ ἀνετέθησαν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν παοὰ νὰ συγκινῇ βαθύτατα τὴν ψυχὴν τοῦ Ἕλληνος ἡ ἀπόφασις τῶν διδασκάλων νὰ διαθέσουν ἐκ τοῦ ὑστερήματός των ἀπὸ 20.000 ἕως 120.000 (Σύλλογος Νάξου) δραχμὰς διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πληγέντων συναδέλφων των.

●

Τὰ ἐξ ἐπαρχιῶν μέλη τῆς Διοικήσεως

Δημοσιεύοντες κατωτέρω ἐκ καθήκοντος ἔγγραφον πρὸς τὴν Διοίκησιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων Ἠπείρου, πληροφοροῦμεν τοὺς κ. κ. Συναδέλφους ὅτι ἡ Διοίκησις οὐδόλως ἐμείωσε τὴν ἀρχικὴν προσπάθειάν της ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν παραμονὴν εἰς Ἀθήνας καὶ τῶν δύο ἐτέρων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόσπασις ἐμποδίζεται ἐκ τοῦ Νόμου ὅστις ὥρισε τὰ ἀποσπαστέα μέλη εἰς 3. Ἡ Διοίκησις μὴ στερηθεῖσα μέχρι

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τοῦ Συναδέλφου Ἀμαλιάδος Γ. Μαραζώτη

Ὁ Ἀνώτατος συνδικαλιστικός μας λαὸς ὅμως αὐτὰ οὐδόλως δικαιολογοῦν, Ὀργανισμὸς διέρχεται μεγάλην ἠθικὴν κρίσιν. Νοσεῖ σοβαρωτάτην νόσον. Γιατροὶ δὲν χρειάζονται διὰ νὰ διαπιστώσουν τὴν κατάστασιν αὐτήν. Τὰ σημάδια τῆς ἀρρώστιας εἶναι ἔκδηλα πλέον. Τὸ ἐσχάτως συγκροτηθὲν Πανυπαλληλικὸν συνέδριον τὰ ἐφανέρωσεν. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν τὸ γεγονός, ὅτι οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἀπέφερον αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι διὰ τὴν ἀποφυγὴν τοῦ ρήγματος. Ἀτυχῶς, τὸ ἐπικίνδυνον ρῆγμα ἔγινεν. Ἕνα ὑπολογίσιμον τμῆμα ἐκλεκτῶν ἀγωνιστῶν ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῆς συνεργασίας. Ἡ δύναμις τῆς ΑΔΕΔΥ παρουσιάζεται ἤδη σοβαρῶς μειωμένη. Τὸ κῦρος τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος ἔχει ἀποθέσει ὅλας του τὰς ἐλπίδας διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον, κλονίζεται τώρα αἰσθητῶς.

Ἡ δημιουργηθεῖσα διάσπασις εἰς τὰς τάξεις τῆς ΑΔΕΔΥ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ μᾶς ζημιώσῃ. Καὶ τὸ γεγονὸς ἀποβαίνει ἔτι θλιβερόν, διότι ἡ διάσπασις αὕτη γίνεται εἰς καιροὺς λίαν κρισίμους, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἔδει νὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ τεταγμένοι ἐν μιᾷ ψυχῇ ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Δὲν γνωρίζομεν κατὰ ποῖον τρόπον δικαιολογοῦν τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τῆς ΑΔΕΔΥ οἱ ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι Οἰκονομικοί. Ὀτιδήποτε ὅμως καὶ ἂν προβάλουν ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργείας των, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι μένουν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν γενικὴν κατάκρισιν, διότι τίποτε δὲν τοὺς καλύπτει.

Μὲ τοὺς συναδέλφους Οἰκονομικοὺς μᾶς συνδέουν συνδικαλιστικοὶ ἀγῶνες ἀλλὰ καὶ δεσμοὶ στενωτάτης καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψαν γόνιμα ἀποτελέσματα ἐπ' ὠφελείᾳ μεγίστῃ τῆς δημοσιοϋπαλ. οἰκογενείας. Καὶ δὲν εἴμεθα, βεβαίως, ἡμεῖς ποὺ θὰ παραγνωρίσωμεν τὴν μαχητικότητα τῶν συναδέλφων τούτων κατὰ τοὺς συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας ὅτον καὶ τὸν ἰδιάζοντα ρόλον, ποὺ παίζει ὁ κλάδος αὐτῶν κατὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν δημοσ. αἰτημάτων. Διότι, ὡς γνωστόν, ἡ ἐργασία τῶν συναδέλφων Οἰκονομικῶν συνδέεται στενῶς μὲ τὰ ἔμμεσα συμφέροντα τῆς Πολιτείας. Ὅ-λα ὅμως αὐτὰ οὐδόλως δικαιολογοῦν, φρονοῦμεν, καὶ τὴν προνομιακὴν ὅλως τοποθέτησιν τούτων ἔναντι τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἔρχονται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἰσης μεταχειρίσεως, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ὀφείλει αὕτη νὰ ἐνεργῇ καὶ νὰ ρυθμίζῃ τὰς κινήσεις της.

Διὰ νὰ λειτουργήσῃ καλῶς ἡ κρατικὴ μηχανὴ ὅλοι εἴμεθα ἀπαραίτητοι. Διακριτικὴ ἀποτίμησις τῆς προσφερομένης ὑπηρεσίας δὲν εἶναι εὔκολη ὑπόθεσις. Παρ' ὅλον ὅτι, ἑκάστη ἐπὶ μέρους κλαδικὴ ὀργάνωσις, δύναται νὰ προβάλῃ ἑαυτὴν ὡς Ἡρακλέα τῆς Κρατικῆς ὑποστάσεως, ἐν τούτοις ἡ ἐν ψυχρῷ ἔρευνα δὲν θὰ δικαιώσῃ τὸ προβαλλόμενον ἀλλ' ἀναγκαίως θὰ ἀγάγῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ νὰ κινηθῇ καὶ νὰ διατηρηθῇ ἡ Κρατικὴ μηχανή, ἀνάγκη νὰ κινοῦνται ὅλοι οἱ τροχοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Εἰς τὰς μηχανὰς πάντοτε οἱ μεγάλες τροχαλίες συνδέονται μὲ τοὺς μικροὺς τροχοὺς γιὰ νὰ γυρίσουν τὰ λουριά.

Οὐδεμία, λοιπόν, προνομιοῦχος θέσις δικαιολογεῖται εἰς τὴν δημοσ. Οἰκογένειαν. Αἱ ἐπὶ μέρους ὀργανώσεις— πρώτου ἢ δευτέρου βαθμοῦ — μέλη τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ πειθαρχοῦν εἰς τὸ Πανυπαλληλικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται, πῶς δὲν καλλιεργεῖται εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ κοινὸν συμφέρον. Καὶ οἱ συνάδελφοι οἰκονομικοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὴν Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καὶ διὰ τῆς ΑΔΕΔΥ νὰ ἐπιζητήσουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων των. Ὀτιδήποτε καὶ ἂν προυκάλεσε τὴν ἀποχώρησίν των πρέπει νὰ παραμερισθῇ. Τὸ ρῆγμα πρέπει νὰ κλεισθῇ ταχέως, διότι διακυβεύεται τὸ κῦρος καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπόστασις τῆς ΑΔΕΔΥ.

Δὲν εἶναι κρυφὸ τὸ γεγονός, ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ΑΔΕΔΥ ὑπέστη ἀτυχήματα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῇ κάποια χαλάρωσις τῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν Δημ. ὑπαλλήλων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία κάποτε τὴν περιέβαλε μὲ μεγαλυτέραν ἐκτίμησιν. Λίαν σοβαρὰ καὶ δυσεπίλυτα προβλήματα κεῖνται πρὸ αὐτῆς. Τὸ Δημοσιοϋπαλληλικὸν πρόβλημα τίθεται ἤδη ἐπὶ χειρουργικῆς τραπέζης καὶ καθίσταται ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐρεύνης ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Σοβαραὶ ἀποφάσεις πρόκειται νὰ ληφθοῦν. Παρὰ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἰθυνόντων, εἶναι πιθανὸν νὰ συμβοῦν ἀδικίαι. Ἡ ΑΔΕΔΥ καλεῖται εἰς συναγερμὸν καὶ ἐπαγρύπνησιν. Τῆς εἶναι ἀναγκαία ὅλη ἡ δημοσ. δύναμις.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας, μετέχουσα τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς ΑΔΕΔΥ., ἐμφανίζεται ἀνησυχοῦσα διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐκεῖ. Καὶ ἡ ἀνησυχία της αὕτη ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ τοποθετῇ τὴν εὐθύνην τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Γεν. Συμβούλιον εἰς ὃ συμμετέχει. Ἡ στάσις ποὺ παίρνει αὕτη ἐπὶ τοῦ λίαν σοβαροῦ τούτου ζητήματος, εἶναι ὄντως λίαν τιμητική δι' αὐτὴν καὶ τὴν ὀργάνωσίν μας. Ἐνθαρρυνόμεθα καὶ ἐκ τούτου νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ δημιουργηθὲν ρῆγμα θὰ κλεισθῇ λίαν συντόμως, ἐὰν ἀνάλογος τοποθέτησις ἤθελε σημειωθῇ καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Γ. Συμβουλίου, πρᾶγμα ποὺ βασίμως ἐλπίζομεν. Διότι καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων Οἰκονομικῶν περιμένομεν κατανόησιν τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν. Ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἂς προχωρήσῃ σταθερὼς ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἣν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐχάραξε καὶ ἂς καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς Ἑνώσεως. Ἀξίζει δι' αὐτὴν κάθε κόπος «ἐν τῇ Ἑνώσει ἡ ἰσχύς»

τοῦδε τῆς συνεργασίας τῶν δύο μελῶν, εἶναι βεβαία ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ διευκολύνῃ, ὡς ὑπεσχέθη τὴν ὀργάνωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐκπληρῶν ἐν διάπυρον αἴτημα τοῦ Κλάδου:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις συγκεντρώσεως ἐκπροσώπων ἁπάντων τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων Ἠπείρου, πρὸς ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ἐπὶ φλεγόντων ζητημάτων τοῦ κλάδου, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπισπεύσητε τὴν ἀπόσπασιν τοῦ συναδέλφου κ. Κωνσταντίνου Λαζαρίδου, μόνου ἐκπροσώπου ἐν τῇ Διοικήσει τῆς Ὁμοσπονδίας ὁλοκλήρου Βορείου Ἑλλάδος.

Πᾶσα καθυστέρησις, τακτοποιήσεως τοῦ ἄνω ζητήματος γεννᾶ δυσφορίαν εἰς τὸν Διδασκαλικὸν κόσμον Β. Ἑλλάδος, ὡς καθ:σταμένης προβληματικῆς τῆς θέσεως τοῦ ἐκλεγέντος ἀντιπροσώπου της ἐν τῇ Διοικήσει.

Παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ ταχὺ δημοσιευθῇ, ὡς ἐπεῖγον, εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος».

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων Ἠπείρου.

1) Ἰωαννίνων: Τιμ. Ξάνθος
2) Παγωνίου: Σταυρ. Σακελλαρίου
3) Φιλιατῶν: Γερ. Γῶγος
4) Κονίτσης: Δημ. Τσαοτσάλης
5) Παραμυθίας κατ' ἐξουσιοδότησιν: Γεώργιος Ἐξαρχόπουλος
6) Ἄρτης: Δημ. Γαλάζιος.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ὑπ' ἀριθ. 2614.

Περὶ διαβαθμίσεως καὶ προαγωγῆς ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὑπηρετούντων εἰς Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς.

Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, Ἕλληνες τὸ γένος, ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Ἐξωτερικοῦ, διαβαθμίζονται καὶ προάγονται συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε διατάξεις τὰς ἰσχυούσας καὶ διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν δημοσίοις σχολείοις τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἡ διαβάθμισις αὕτη καὶ προαγωγὴ τῶν μὲν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ γνώμην τοῦ Κ.Υ.Σ.Μ.Ε. στηριζομένην εἰς ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐν Ἀλλοδαπῇ λειτουργούντων Ἑλληνικῶν Σχολείων, τῶν δὲ λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ γνώμην Συμβουλίου, συγκροτουμένου ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολείων Ἀλλοδαπῆς καὶ τῶν Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Στοιχ. Ἐκπ_ιδεύσεως Α' καὶ Β' Περιφερειῶν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐνεργεῖ ὡς πρωτοβάθμιον Συμβούλιον, αἱ δὲ ἀποφάσεις του ὑπόκεινται εἰς ἔνστασιν ἐνώπιον τοῦ Κεντρικοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τὴν διαβάθμισιν ἢ προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως ἀπαιτεῖται εἰκοσιπενταετὴς τοὐλάχιστον δόκιμος ὑπηρεσία, διανυθεῖσα ἐν σχολείοις τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 2

Οἱ κατέχοντες τὸν βαθμὸν τοῦ Γυμνασιάρχου ἐν Σχολείοις τοῦ Ἐξωτερικοῦ διαβαθμίζονται εἰς τὸν ἀντίστοιχον τούτου βαθμὸν Διευθυντοῦ 6' ἢ α' τάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔχουσι πάντα τὰ αὐξησιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα ἀποκτήσεως τούτου, ἤτοι πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ τῆς Θεολογικῆς ἢ τῶν Μαθηματικῶν ἢ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ 15ετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν διανυθεῖσαν ἐν δημοσίοις σχολείοις τῆς ἡμεδαπῆς ἢ εἰς Κοινοτικὰ ἢ ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς. Ἐφεξῆς ἡ προαγωγὴ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γυμνασιάρχου θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῇ προτάσει τῆς οἰκείας Κοινότητος ἢ Ἐφορείας Σχολείων Ἀλλοδαπῆς καὶ τοῦ Κ.Υ.Σ.Μ.Ε. Τὸν βαθμὸν τοῦ Γυμνασιάρχου λαμβάνουσι μόνον διευθύνοντες πλήρη ὀκτατάξιον Γυμνάσια ἢ ἑξατάξιον παλαιοῦ τύπου.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ πρότασιν Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολείων Ἀλλοδαπῆς, ἑνὸς τῶν ἐχόντων ἕδραν τὰς Ἀθήνας ἢ τὸν Πειραιᾶ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Τμηματάρχου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, οἱ Ἐπιμεληταὶ τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀλλοδαπῆς διαβαθμίζονται ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ εἰκοσιπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν σχολείοις Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου 6', ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἀπολυτήριον Γυμνασίου διαβαθμίζονται μετὰ 25ετῆ ὑπηρεσίαν ὡς εἰσηγηταί.

Οἱ ἔχοντες εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν διαβαθμίζονται ἐφ' ὅσον μὲν ἔχουσιν ἀπολυτήριον Γυμνασίου ὡς εἰσηγηταί, ἐφ' ὅσον δὲ στεροῦνται τούτου ὡς γραμματεῖς α.' Οἱ ἔχοντες δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἀπολυτήριον Γυμνασίου διαβαθμίζονται ὡς γραμματεῖς α', ἐφ' ὅσον στεροῦνται τούτο ὡς γραμματεῖς. 6' Οἱ διαβαθμισθέντες ἐκ τῆς α' κατηγορίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς βαθμοὺς κατωτέρους τοῦ Τμηματάρχου 6' προάγονται ἀνὰ πενταετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου 6'. Ὁμοίως ἡ προαγωγὴ τῶν ἐπιμελητῶν τῆς 6' κατηγορίας γίνεται ἀνὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραματέως 6' μέχρι τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Σχολείων τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀπαιτούμενα προόντα προτείνονται ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου. Αἱ προαγωγαὶ τούτων ἐνεργοῦνται καθ' ὅμοιον τρόπον ὡς καὶ αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 5.

Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν ἐν σχολείοις τοῦ Ἐξωτερικοῦ διορίζονται εἰς δημόσια σχολεῖα τῆς ἡμεδαπῆς, τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος καθοριζομένων διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου διὰ συγκρίσεως πρὸς τοὺς ὑπηρετούντας δημοσίους ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1953

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ. 2615.

Περὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Σεπτεμβράου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομ. Διατάγματος «περὶ διαβαθμίσεως καὶ προαγωγῆς ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὑπηρετούντων εἰς Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς» διαβαθμιζόμενοι ἢ προαγόμενοι ἐκπαιδευτικοὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων Ἀλλοδαπῆς, δικαιοῦνται συντάξεως κανονιζομένης κατὰ τὰς κειμένας περὶ Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων διατάξεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν θέλουσι διαβαθμισθῆ ἢ προαχθῆ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Ἀ.Ν. 1854 τοῦ 1951 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κανονισμοῦ ἢ αὐξήσεως ἀναδρομικῆς πολεμικῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 75 ἐδάφιον 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τούτου Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν κεκτημένων σήμερον τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν τὰ διανυθέντα κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1936 μέχρι καὶ τοῦ 1943 εἰς τὰ Ἰταλικὰ τότε σχολεῖα τῆς Δωδεκανήσου λογίζονται ὡς τοιαῦτα πραγματικὰ συντάξιμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σ)βρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ Β.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΡΥΛΛΕΡΑΚΙ, μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας

Ἕνα πρωΐ τοῦ Σεπτεμβρίου ξεκινήσαμε μὲ τὸ συνάδελφο Θεόδ. Μποτίνη, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου.

Τὸ αὐτοκίνητο τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου, ξεκινάει γιὰ τὴν Πάτρα.

Καθισμένοι κοντὰ σὲ δυὸ παράθυρα βλέπαμε κι' ἀφίναμε πίσω μας τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὴν Ἐλευσῖνα, τὸ Πεῦκο, τὰ Μέγαρα καὶ τὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου.

Μετὰ τὸν Ἰσθμὸ ξετυλίσσεται μπροστά μας ἡ βροσερή, ἡ ὁλοπράσινη καὶ γεμάτη φυσικὲς ὀμορφιὲς Πελοποννησιακὴ παραλία.

Τὰ μάτια μας κύτταζαν ἔξω, μὰ ὁ νοῦς μας ἔτρεχε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ξεκινήσαμε, στὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου μας, στὰ τραγικὰ νησιά, ποὺ ὑπῆρξαν τὸ καμάρι τῆς Ἑλλάδος καὶ τώρα εἶναι ὁ καϋμὸς κι' ἡθλίψη της.

Ἔτρεχε στὰ χιλιοτραγουδησμένα ἑπτάνησα, κοντὰ στοὺς δυστυχισμένους καὶ ταλαιπωρημένους ἀδελφούς μας, δίπλα στὰ χαλασμένα σπίτια τους, μέσα στὶς πρόχειρα στημένες σκηνὲς τους. Θλιβερὲς σκέψεις μᾶς ἀπερρόφησαν καὶ δὲν νοιώσαμε πότε φτάσαμε στὴν Πάτρα.

Τὴν ἑπομένη μᾶς μετέφερε ὁ σιδηρόδρομος στὴν Κυλλήνη καὶ ἀπ' ἐκεῖ μ' ἕνα πλοιάριο τῆς γραμμῆς φτάσαμε στὴ Ζάκυνθο.

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ὅ,τι ὑπῆρξε τὸ ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, ἡ νύμφη τοῦ Ἰονίου; Αὐτὰ τὰ ἐρείπια εἶναι τὸ χιλιοτραγουδησμένο Ζάντε, ἡ πατρίδα τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ Σολωμοῦ, ὁ πλωτὸς κῆπος τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλοίμονο! Μαραμένα τ' ἄνθη του, χαμένη ἡ βροσιά του,. Μόνο κάτι ἀπὸ τὸ παληὸ ἀρχοντικό του ἄρωμα πλανιέται στὸν ἀέρα γιὰ νὰ κάνῃ ἀκόμη πιὸ αἰσθητὸ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς.

Ἐρείπια!!! Παντοῦ ἐρείπια!!! Χαλάσματα καὶ μαυρισμένες πέτρες ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ πιὸ πέρα οἱ σκηνές. Οἱ σκηνὲς ποὺ ἀντεκατέστησαν τὰ μέγαρα καὶ ποὺ ἔκλεισαν μέσα τους τὸν πόνο καὶ τὴ συμφορὰ τόσων ἀνθρώπων.

Δὲν μπορεῖς νὰ βλέπῃς ὅλα αὐτά. Πιάνεται ἡ ψυχή σου νὰ ἀντικρύζῃς τὰ βασανισμένα πρόσωπα, τὰ πετρωμένα λὲς ἀπὸ τὴ δυστυχία. Ἀκόμη βγάζουν πτώματα ἀπὸ τὰ ἐρείπια καὶ ὁ κόσμος ἔχει συνηθίσει, λές, στὴν παρουσία τοῦ θανάτου καὶ τῆς καταστροφῆς. Δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω τὸ τραγικὸ θέαμα τῆς πόλεως αὐτῆς. Δὲν ἔχει οὔτε ἕνα σπίτι ὄρθιο. Μόνο τρία κτίρια μπόρεσαν νὰ ἀνθέξουν στὸ θυμὸ τοῦ Ἐγκελάδου. Ἡ Ἐκκλησιὰ τοῦ Ἅγ. Διονυσίου, τὸ Δημ. Σχολεῖο τοῦ Ἄμμου καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ὅλα τ' ἄλλα εἶναι μαυρισμένα ἐρείπια. Ὁ κόσμος τρέχει στὸν Ἅγιό του νὰ προσευχηθῆ, νὰ ἱκετεύσῃ τὸ λυτρωμό του, ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη συμφορά. Εἶναι τὸ μόνο ποὺ τοῦ μένει ἀκόμη, ὁ Ἅγιος. Ἂς ἐλπίσουμε πὼς θὰ κάμῃ τὸ θαῦμα Του.

Τὸ ἅγαλμα τοῦ Σολωμοῦ βρίσκεται σπασμένο καὶ πεσμένο κάτω. Ἐπισκεφθήκαμε τὸ λόφο Στράνη καὶ εἴδαμε τὸ δένδρο ποὺ κάτω ἀπὸ τὴ σκιά του ἐνεπνεύσθη τὸν Ἐθνικό μας Ὕμνο ὁ Ἐθνικός μας ποιητής. Ἕνα μικρὸ μαρμάρινο περιτοίχισμα προφύλαγε τὸν Ἱερὸ χῶρο. Ἀναπαδογυρισμένο τὸ βρήκαμε κι' αὐτό. Λὲς καὶ βουλήθηκε ἡ μοῖρα νὰ μὴν ἀφίσῃ τίποτε στὴ θέση του.

Ὅλα γενικὰ ὑπῆρξαν τραγικὰ παιγνίδια στὰ χέρια τοῦ Ἐγκελάδου καὶ τὰ πέταγε δεξιὰ-ἀριστερὰ σὰν ἀληθινὰ ἀθύρματα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοῖ. Συλλόγου κ. Σκλήβας καὶ οἱ κ.κ. Παυλάκος καὶ Ραφομανίκης, καὶ γενικὰ ὅλοι οἱ συνάδελφοι μᾶς ὑπεδέχθηκαν μὲ μεγάλη συγκίνηση καὶ χαρά, ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ ὡρηανωμένου δυδασκαλικοῦ κόσμου ποὺ στὴν τραγική τους συμφορὰ δὲν τοὺς λησμόνησε. Μὲ παραστατικότητα ἀσυνήθη καὶ μὲ συγκινητικὰ λόγια μᾶς διηγήθηκαν τὸ δράμα τους καὶ τὴ συμφορά τους καὶ πὼς ὁ ἐκλεκτός των Ἐπιθεωρητὴς κ. Φωτ. Οἰκονόμου ὑπῆρξε στὶς τραγικὲς στιγμὲς θερμὸς παραστάτης, καὶ βοηθός. Ἀκόμη εἶναι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους ἡ ἀγωνία, μὰ ὅμως εἶναι ἕτοιμοι νὰ βοηθήσουν νὰ ξανακτισθοῦν τὰ σπίτια καὶ νὰ ξανρχίσῃ ἡ ὡραία ζωὴ τῶν νησιῶν ποὺ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀποτελοῦσαν τὴν κορωνῖδα τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀφοῦ ἐπισκεφθήκαμε ὅσα χωρία μπορέσαμε καὶ συναντήσαμε ἀρκετοὺς συναδέλφους μὲ τοὺς ὁποίους ἀνταλλάξαμε τὶς σκέψεις μας, φύγαμε μὲ τὸ πλοῖο τῆς γραμμῆς γιὰ τὴ Κεφαλληνία. Τὸ ἴδιο δράμα κι' ἐδῶ, ἢ ἴδια σκηνοθεσία —ἂν δγάλῃς τὴ μαύρη πινελιὰ τῆς φωτιᾶς— μόνον ποὺ ἀλλάζουν τὰ πρόσωπα κι' οἱ ὀνομασίες τῶν πόλεων.

Ἀργοστόλι, Ληξοῦρι, Σάμη καὶ πιὸ πέρα ἡ Ἰθάκη τὸ θρυλικὸ νησὶ τοῦ Τρωικοῦ Ὀδυσσέα. Ὅλα ἐρείπια, ὅλα χαλάσματα. Καταστροφὴ καὶ συμφορά, θλίψη καὶ ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον.

Προσπαθεῖ ἡ Κρατικὴ στοργὴ καὶ μέριμνα νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς δυστυχισμένους ἀδελφούς μας. Μὰ εἶναι ἀρκετὴ αὐτή; Ἀσφαλῶς χρειάζεται ἡ βοήθεια τοῦ καθενὸς χωριστὰ καὶ ὅλων μαζί. Καὶ ἀλήθεια εἶναι συγκινητικὲς οἱ ἐκδηλώσεις ἀλληλεγγύης καὶ συμπαθείας, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ Κόσμου.

Στὸ Ἀργοστόλι συναντήσαμε τὸν ἐκλεκτὸ Ἐπιθεωρητὴ κ. Παν. Νέζη, ὁ ὁποῖος ἔδειξε ὑπέροχη στάση στὶς ὧρες τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς συμφορᾶς, καὶ τοὺς γεμάτους δραστηριότητα συναδέλφους κ.κ. Μαριάτον, Δρακόπουλον, Βανδόρον καὶ τὴν δίδα Δρακάτου.

Στὴ Σάμη τοὺς συναδέλφους Ρῖκον καὶ Θεοδοσάτου, καὶ στὴν Ἱστορικὴ Ἰθάκη τοὺς Παπαδόπουλον καὶ Κουρούσην. Μὲ ὅλους συνεργασθήκαμε καὶ ὅλοι μᾶς ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των γιὰ τὴν λειτουργία τῶν σχολείων καὶ γενικὰ γιὰ ὅλα τὰ ἀνακύψαντα ζητήματα στὴν ἐκπαίδευση τῶν νησιῶν μετὰ τὴν καταστροφή. Ἀντιληφθήκαμε καὶ μόνοι μας τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν στὸ ἄνοιγμα τῶν σχολείων. Ἔχουν νὰ διδάξουν μαθητὰς χωρὶς βιβλία καὶ τετράδια, ἐνῷ οἱ ἴδιοι θὰ ὑποφέρουν καὶ θὰ στεροῦνται τὰ πάντα. Καὶ ὅμως τώρα περισσότερο, παρὰ ποτέ, πρέπει νὰ δημιουργήσουν πολίτες οἱ ὁποῖοι νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ἐλπίζουν στὸ Θεὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα. Τώρα πιὸ πολὺ ἀπὸ ἄλλοτε ἔχουν νὰ διαπλάσουν δυνατοὺς χαρακτῆρες καὶ νὰ δημιουργήσουν πνεύματα θαρραλέα κι' ἀνήσυχα, ἕτοιμα γιὰ σκληρὴ προσπάθεια, γιὰ μιὰ καινοῦργια ζωή. Τώρα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε πρέπει νὰ φτιάξουν χριστιανοὺς καὶ Ἕλληνας. Ἂς ἔλθουμε συμπαραστάτες στὸ ἔργο τους. Ἂς ὑποφέρουμε καὶ μεῖς μαζί τους λίγο. Γιὰ σκεφθῆτε ἂν ἤμαστε στὴ θέση τους. Ἂς βοηθήσουμε τοὺς ἴδιους οἰκονομικὰ καὶ ἂς ὁμιλήσουμε καὶ στὰ παιδιὰ γιὰ τ' ἀδέλφια τους τῶν κατεστραμμένων νησιῶν ποὺ σήμερα δὲν ἔχουν οὔτε ἕνα μολύβι νὰ γράψουν. Ἂς δημιουργήσουν ἐράνους μεταξὺ των σὲ σχολικὰ εἴδη κι' ἂς τὰ στείλουν σὲ δέματα στοὺς Ἐπιθεωρητὰς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας καὶ ἐκεῖνοι θ' ἀναλάβουν νὰ τὰ προωθήσουν στὰ χωριά. Θὰ δώσωμε χαρά, μεγάλη χαρὰ στὰ παιδάκια ποὺ ἂς χθὲς ἦσαν ξέγνοιαστα κι' εὐτυχισμένα σὰν τὰ δικά μας.

Ἂς βοηθήσουμε κι' οἱ ἴδιοι τοὺς συν-

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σ)ΓΟΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

'Αριθμ. Πρωτ.

'Εν 'Αμφίσσῃ τῇ 16 ,Οκτωβρίου 1953

Πρὸς τοὺς κ.κ. Συναδέλφους Μέλη τοῦ Συλλόγου Παρνασσίδος

'Αγαπητοὶ Συνάδελφοι

'Απευθύνοντες ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους σας αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν τιμήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκάματε νὰ μᾶς ἀναθέσητε διὰ τῆς ψήφου σας τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

'Επ' εὐκαιρίᾳ εὐχόμεθα εἰς ὑμᾶς, τὰς οἰκογενείας σας καὶ τοὺς μαθητάς σας ὅπως τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος 1953—54 διέλθητε ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ.

Συναισθανόμενοι τὰς μεγάλας ὑποχρεώσεις ἡμῶν καὶ τὰς βαρυτάτας εὐθύνας μας ἀπέναντί σας διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς, ὅτι θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὥστε νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης σας.

Μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπαράστασίς σας καὶ συνδρομή σας ὑλικὴ καὶ ἠθική.

'Απαιτεῖται πύκνωσις τῶν τάξεών μας. Δὲν δικαιολογοῦνται διδάσκαλοι νὰ ἀγνοοῦν τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ νὰ περιφρονοῦν τὸν ὄγκον τοῦ Συλλόγου μας.

'Η Διοίκησίς μας προσκαλεῖ τοὺς εὑρισκομένους Συναδέλφους, ἐλαχίστους εὐτυχῶς, μακρὰν τοῦ Συλλόγου μας νὰ σπεύσουν καὶ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς αὐτόν, διότι δὲν εἶναι τιμητικὸν δι' αὐτοὺς νὰ νέμωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγωνιζομένων καὶ ὑποβαλλομένων εἰς θυσίας συναδέλφων. 'Αποτελεῖ λοιπὸν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν διδασκάλων τούτων εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας.

Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν κάθε συνάδελφον διὰ γενικὸν καὶ ἀτομικὸν ζήτημα, ὅταν δὲ δὲν ἀπαιτεῖται αὐτοπρόσωπος παρουσία ἡμῶν δι' ὑποθέσεις σας εἴτε εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. 'Επιθεωρητοῦ εἴτε εἰς ἄλλην Δημοσίαν 'Υπηρεσίαν δύνασθε νὰ ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου σας καὶ θὰ λαμβάνετε ἐγκαίρως γνῶσιν τῶν ἐνεργειῶν μας.

Τέλος παρακαλοῦμεν, ὅπως πάντες οἱ Συνάδελφοι σπεύσουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ τὴν 'Ομοσπονδίαν μας ὑποχρεώσεις των, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι καθορισθῆ ὡς ἑξῆς:

1. Δικαίωμα Δ.Ο.Ε. καὶ Διδασκαλικὸν Βῆμα δραχμ. 35.000, 2) Δικαίωμα πρὸς τὸν Σύλλογον... δραχμ. 24.000.

Οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι καταβάλλουσι δραχμὰς 5000 διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς.

Τ' ἀνωτέρω ποσὰ εἶναι καταβλητέα εἰς τέσσαρας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης τὴν 1ην Νοεμβρίου 1953, ἐκ δραχμῶν 15.000 ἑκάστη, πλὴν τῆς τελευταίας ἥτις ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 14.000.

Οἱ κ.κ. 'Εκκαθαρισταὶ παρακαλοῦνται, ὅπως ἐγκαίρως ἐνεργοῦν τὴν σχετικὴν κράτησιν καὶ ἀποστέλλωσι τὸ ποσὸν μετὰ σχετικῆς καταστάσεως πρὸς τὸν Ταμίαν τοῦ Συλλόγου κ. Γεώργιον Φυλαχτόν, δημ)λον Χρισσοῦ. Οὗτος θὰ τᾶς ἐφοδιάζῃ μὲ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Μετὰ Συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

'Ο Πρόεδρος
ΚΩΜ. ΔΡΟΛΑΠΑΣ

'Ο Γραμματεὺς
ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΑΣ

Τὰ Μέλη

Σπυρίδων 'Ανταπάτης, 'Αναστ. Παπαγεωργίου, Γεώργιος Φυλαχτός.

'Αριθ. 'Εγκυλκ. 1.

Ρέθυμνον τῇ 25 Σ)βρίου 1953

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κ.κ. Συναδέλφους Ν. Ρεθύμνης.

'Αγαπητοὶ συνάδελφοι,

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, διὰ τὴν τιμητικὴν ἐκλογὴν ἡμῶν, ὡς μελῶν τοῦ νέου υΔιοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου.

'Υποσχόμεθα ὅ,τι, καθ' ὅλον τὸ ἔτος θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν προώθησιν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν.

Εὐχόμεθα νὰ διέλθετε τὸ νέον σχολικὸν ἔτος, σὺν Θεῷ, μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν, πρὸς ὄφελος τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ τῆς πατρίδος μας.

Παρακαλοῦμεν ἐν συνεχίᾳ ὅπως ἐνδιαφερθῆτε διὰ τὰ κάτωθι ζητήματα:

1. 'Η Διδασκαλικὴ 'Ομοσπονδία, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1436)19—9—53 Ταχυδρομικοῦ Τηλεγραφήματός της, παρακαλεῖ ὅπως οἱ σύλλογοι, ἀποστέλνουν μέρος τουλάχιστον τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν των, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ αὕτη εἰς τὴν καταβολὴν μέχρι τέλους Σ)βρίου, τοῦ χρέους ἐξ ἑκατὸν ἑκατομμυρίων πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ Μεγάρου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀπεφασίσθη, ὅπως συγκεντρωθῇ ἡ πρώτη δόσις τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν, ἐκ δραχ. 15.000, κρατουμένη ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ 1ου 15θημέρου τοῦ ὑμ. 8/βρίου. Αἱ ὑπόλοιποι δόσεις θὰ κρατηθῶσιν ἐκ τοῦ δώρου τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 50.000.

2) 'Οσαι σχολικαὶ 'Εφορεῖαι δὲν ἔλαβον ἀντίτυπον τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ' Γεν. Συν)σεως παρακαλοῦνται ὅπως προμηθευθοῦν τοῦτο ἐκ τῶν κ.κ. ἐκκαθαριστῶν, ἀντὶ δρχ. 30.000 προοριζομένων διὰ τὸ Μέγαρον.

3) Εἰς τὴν Δ.Ο. ἀποστέλη κατάστασις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας μὲ τὰς διευθύνσεις των, πρὸς κανονικὴν ἀποστολὴν τοῦ Δ. Βήματος.

'Εὰν τυχὸν εἰς τὸ μέλλον συνάδελφός τις δὲν λαμβάνει τὸ Δ.Β. κανονικῶς, παρακαλεῖται νὰ εἰδοποιῇ ἀπ' εὐθείας τὴν Δ.Ο. (ὁδὸς Ξενοφῶντος 15 'Αθήνας). Πᾶσα τυχὸν μεταβολὴ συναδέλφου (ἀλλαγὴ διευθύνσεως — παραίτησις — στράτευσις, ἄνευ ἀποδοχῶν κλπ.) παρακαλοῦμεν νὰ γίνεται ἐγκαίρως γνωστὴ εἰς τὸν Σύνδεσμον.

4) 'Η Δ.Ο. διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 2 ἐγκυκλίου της, παρακαλεῖ ὅπως καὶ ὁ Σύνδεσμός μας ἀναλάβῃ τὴν υἱοθεσία οἰκογενείας συναδέλφου ἐκ τῶν σεισμοπαθῶν τῶν 'Ιονίων νήσων. Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἠθικὴ ὑποχρέωσίς μας, νὰ μὴν ὑστερήσωμεν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. 'Εν καιρῷ θέλομεν γνωρίσει λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου βοηθείας. 'Εν τῷ μεταξὺ δύνανται οἱ κ.κ. συνάδελφοι νὰ μᾶς ἀνακοινώσουν σχετικὰς σκέψεις των, περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τοὺς δεινοπαθοῦντας συναδέλφους τῶ νσεισμοπλήκτων περιοχῶν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

'Ο Πρόεδρος: 'Ελ. Γ. Δαφέρμος, 'Η Γραμματεύς: 'Ελένη Ρτσάτου, Τὰ μέλη 'Αν. Μαλανδράκι, 'Ανδρ. Σταυρουλάκις Ι. Σταματογιαννάκης.

'Εν Θήβαις τῇ 8 'Οκτωβρίου 1953

ΠΡΟΣ

Τοὺς κ.κ. Συναδέλφους Ἐκπ)κῆς Περιφερείας Θηβῶν.

'Αγαπητοὶ Συνάδελφοι,

'Εκ τῆς ἐνάρξει τῶν μαθημάτων ἀπευθύνομεν ὑπὸ ὑμᾶς θερμὰν συναδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὅπως μὲ ὑγείαν καὶ ψυχικὴν ἠρεμίαν διανύσωμεν καὶ τὸ νέον τοῦτο σχολικὸν ἔτος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μαθητιώσης νεολαίας καὶ τῆς Φιλτάτης Πατρίδος. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ μετατεθέντες ἐξ ὑμῶν γνωρίσωσι τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς ἡμᾶς ἢ τὴν Διδασκαλικὴν 'Ομοσπονδίαν ἀπευθείας πρὸς ἀποστολὴν τοῦ διδασκαλικοῦ Βήματος.

'Ωσαύτως διὰ πᾶσαν ὑπόθεσίν σας ἀτομικὴν ἢ ὑπηρεσιακὴν ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας.

'Αγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Εἰς ὅλους μας εἶναι γνωσταὶ αἱ τρομοκρατικαὶ συνέπειαι τῶν σεισμῶν τῶν 'Ιονίων Νήσων. Μεταξὺ τῶν πληγέντων ἦσαν καὶ πολλοὶ συνάδελφοι. 'Ο ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κεφαλληνίας ἀείμνηστος συνάδελφος ἦτο ἐκ τῶν πρώτων θυμάτων. 'Η θέσις τῶν διασωθέντων συναδέλφων εἶναι τραγικὴ στερουμένων τῶν πάντων. 'Ο "Ελλην δημ)λος, ὁ 'Εθνοπόστολος, ὁ θεματοφύλαξ οὗτος τῶν Πατρίων ὅστις δὲν ὑστέρησεν εἰς καμμίαν θυσίαν διὰ τὸ καλὸν τῆς Φιλτάτης Πατρίδος ἔχομεν πεποίθη-

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μακρὰ καὶ πολυώδυνος νόσος ἀπέστειλεν εἰς τὸν τάφον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του τὸν Εὐάγγελον Σταύρου, διευθυντὴν ἐπὶ πενταετίαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητος 'Αδδὶς 'Αμπέμπα. 'Ο ἀείμνηστος Σταύρου, πτυχιοῦχος τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, μετεκπαιδευθεὶς καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν, εἶχεν ὅλα τὰ πνευματικὰ ἐφόδια διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του. 'Εκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐξῆρε τοῦτον καὶ τὸν παρουσίασεν εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀποδήμων 'Ελλήνων ὡς ἐξέχουσαν ἐκπαιδευτικὴν φυσιογνωμίαν ἦτο τὸ ἐκπαιδευτικόν του κῦρος, ἡ μειλιχιότης του, ἡ ἀκούραστος ἐνεργητικότης καὶ δραστηριότης του, ἡ ἀφοσίωσίς του πρὸς τὸ ἔργον το υκαὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τοὺς μαθητάς του, προσόντα ἅτινα ἐξετιμήθησαν γενικῶς ἀπὸ πᾶσαν κοινωνίαν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς 'Ελλάδος, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρέτησεν οὗτος. 'Ο Σταύρου εἶχε δύο μεγάλας ἀρετάς. 'Αγαποῦσε τὸ ἔργον του καὶ ἀγαποῦσε καὶ τὸ παιδί. Διὰ τὸν Σταύρου δὲν ὑπῆρχεν πρόγραμμα. Παρέμενε εἰς τὸ σχολεῖον του καὶ καθ' ἃς ὥρας δὲν ἐγίνοντο μαθήματα καὶ ἐδίδασκαν ἄνευ οἱασδήποτε ἀμοιβῆς τοὺς ξενογλώσσους ἐκ τῶν μαθητῶν του διὰ νὰ τοὺς διευκολύνῃ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν δυσκολιῶν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης. 'Εκράτει εἰς ὥρας ἐκτὸς τοῦ Προγράμματος μαθητὰς ὑστεροῦντας καὶ τοὺς ἐδίδασκεν ἐντελῶς δωρεὰν διὰ νὰ τοὺς καταστήσῃ ἱκανοὺς νὰ παρακολουθῶσι τὰ μαθήματά των ἐν τῇ τάξει. Αἱ ἀνάγκαι τῶν μαθητῶν καθώριζαν τὸ ποσὸν τῆς ἐργασίας του πάντοτε. Οἱ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν ἔβλεπον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σταύρου ἕνα δεύτερον πατέρα τῶν τέκνων των καὶ ἐνεπιστεύοντο εἰς αὐτὸν μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὴν μόρφωσίν των. Τὸν θάνατον τοῦ διδασκάλου των ἠσθάνθησαν ὡς δεινὴν συμφορὰν διὰ τὸ σχολεῖον των οἱ "Ελληνες πάροικοι τῆς 'Αδδὶς 'Αμπέμπας. Τὴν ἐξέλιξιν τῆς νόσου του κατὰ τὸ διάστημα τῆς νοσηλείας του ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» τῶν 'Αθηνῶν παρηκολούθησαν μὲ ἀγωνίαν καὶ ὅταν ἐπληροφορήθησαν τὸν θάνατόν του βαρυαλγεῖς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τοῦ 'Αγίου Φρουμεντίου κατὰ τὸ μνημόσυνον μὲ τὸ ὁποῖον ἡ 'Ελληνικὴ Κοινότης ἐτίμησε τὴν μνήμην του. 'Ο Μητροπολίτης 'Αξώμης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητος 'Αδδὶς 'Αμπέμπα ἐξῆραν τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Σταύρου καὶ ἐχαρακτήρισαν τὸν θάνατόν του σκληρὰν καὶ ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν. Σπανίως ἐκπαιευτικοὶ ἐκράτησαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνος διδασκάλου τόσον ὑψηλὰ ὅσον ὁ ἀείμνηστος Σταύρου, διότι εἶναι ἐξαιρετικῶς δύσκολον νὰ συναντήσῃ κανεὶς τόσα προσόντα εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὅσα εἶχεν οὗτος. 'Η σκληρὴ μοῖρα τὸν ἀφήρπασεν ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν του σύζυγον καὶ συνάδελφον καὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, νέον ἀκόμη καὶ ὥριμον καὶ ἱκανὸν διὰ συνεχὲς ἀποδοτικὸν ἔργον. 'Η ὅλη του σταδιοδρομία ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει ὑπῆρξε λαμπρά. 'Ετιμήθη διὰ γέρατος καὶ ἄλλων τιμητικῶν διακρίσεων. 'Ετίμησε τὸ ὄνομα τοῦ "Ελληνος διδασκάλου καὶ ἐν 'Ελλάδι καὶ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Αἰθιοπίᾳ ὅπου ὑπηρέτησε κατὰ διαστήματα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θάνατός του ἐθρηνήθη ὑπὸ πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν καὶ ἐθεωρήθη ὡς μεγίστη ἀπώλεια τῆς 'Ελληνικῆς Παιδείας ἀπὸ ὅσους εἶχαν τὴν εὐκαιρίᾳ νὰ ἐκτιμήσουν καὶ νὰ κρίνουν τὸ ἔργον του.

αδέλφους μας. 'Η υἱοθεσία, ποὺ ὥρισε ἡ 'Ομοσπονδία κατὰ Συλλόγους εἴμαστε βέβαιοι, πῶς θᾶχῃ τὰ εὐεργετικά της ἀποτελέσματα καὶ θὰ ἀνακουφίσῃ συναδέλφους, ποὺ ἔχουν ἄμεση καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη βοηθείας.

Εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ διδάσκαλοι εἴμαστε πτωχοί, ἀλλὰ ἔχομε πλούσια καρδιὰ σὲ αἰσθήματα φιλαλληλίας καὶ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ δὲ θὰ ὑστερήσωμε καὶ τώρα ὅπως δὲν ὑστερήσαμε ποτὲ σὲ τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις.

Τελειώνοντας βεβαιοῦμε, ὅτι ἡ ἐπίσκεψη στὰ κατεστραμμένα νησιὰ ὑπῆρξε γιὰ μᾶς ψυχικὸ λουτρὸ καὶ ἐπιστρέφαμε μὲ τὴν ὑπερηφάνεια ὅτι ἀντιπροσωπεύομε τὸ Κλάδο ἐκεῖνο ποὺ κλείνει μέσα του τὰ ὑγιέστερα κοινωνικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα παντοῦ καὶ πάντοτε εἶναι πρωτοπόρα.

'Αντιληφθήκαμε καὶ μᾶς ἐβεβαίωσαν κι' οἱ τοπικὲς ἀρχές, τὶς ὁποῖες ἐπισκεφθήκαμε καὶ συζητήσαμε γιὰ τὴ στέγασι τῶν σχολείων κα ἰγενικὰ τὰ ἀφορῶντα τοὺς συναδέλφους ζητήματα, ὅτι ὅλοι ἐξετέλεσαν πιστὰ καὶ εὔορκα τὸ καθῆκοντους καὶ ἔδωσαν πρῶτοι τὸ παράδειγμα στὶς τραγικὲς στιγμές. 'Εβοήθησαν καὶ ἡσύχασαν τὰ τρομαγμένα πλήθη στὶς ὧρες τοῦ κινδύνου, ἦσαν δὲ καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι οἱ κυριώτεροι συντελεσταὶ στὴ διανομὴ τροφίμων καὶ σὲ κάθε ἄλλη κοινωνικὴ ἐκδήλωση.

Οἱ συνάδελφοι Ζερβοῦ καὶ 'Αμπαντέλλου τραυματίσθηκαν, ὁ 'Ελευθεράτος ἔχασε τ' ἀγόρι του 18 χρονῶν στὸ Ληξοῦρι καὶ ὁ Γεράσιμος Ζαπάντης εὗρε τραγικὸν θάνατον μὲ τὸ πατέρα του στὰ ἐρείπια τῆς Σκάλας Κεφαλληνίας.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν 1092]1938

'Εκδότης: Διδ. 'Ομοσπονδία 'Ελλάδος
Πρόεδρος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ
Κατοικία: Πάρνηθος 13 ("Ανω Κυψέλη)
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΒΙΚΤΩΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Πρυτάνης 21 (Πετρούπολις)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΩΡΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ

Ἡ Σχολική Ἐφορεία τοῦ Α΄ Δημοτικοῦ σχολείου Νάξου ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν κ. Ἀγνῆν Μιχ. Δελλαρόκκα διὰ τὴν εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Μιχ. Δελλαρόκκα καθηγητοῦ δωρεὰν πρὸς τὸ σχολεῖον ἑνὸς ραδιοφώνου μετὰ μπαταρίας καὶ ἐποπτικῶν ὀργάνων ἀξίας ἐν ὅλῳ πέντε ἑκατομμ. δραχμῶν.

Ἡ Σχ. Ἐφορεία Ἐλατόβρυσης — Ναυπακτίας ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Α.΄, Β΄ Κηφισσιᾶς καὶ πρὸς τὴν δ)δα Πηγὴν Τσατσάνη, διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ σχολεῖον βοηθητικῶν βιβλίων διὰ μαθητάς, βιβλία διὰ δασκάλους καὶ διάφορα σχολικὰ εἴδη χρήσιμα διὰ τοὺς μαθητάς.

Ἡ Σχ. Ἐφορεία Μεσοκάμπου Ἀμυνταίου εὐχαριστεῖ καὶ ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ σχολείου τὸν Ροταριανὸν Ὅμιλον Θεσσαλονίκης διότι ἐδωρήσατο εἰς τὸ σχολεῖον 40 βιβλία διάφορα ἀξίας 800.000 δρ.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Στενοῦ — Φενεοῦ — Κορινθίας δ:ὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4)9.9.1953 πράξεώς της ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου καὶ πάντων τῶν κατοίκων πρὸς τὸν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας διαμένοντα ἀξιότιμον κ. Σερδάρην Δημήτριον τοῦ Νικολάου διὰ τὴν ἐξ ἑπτακοσίων πεντήκοντα δολλαρίων δωρεὰν του πρὸς περίφραξιν τοῦ Σχολικοῦ χώρου τοῦ Δ:δακτηρίου τοῦ ἀνεγερθέντος δαπάνας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του Ὄλγας ἐν ἔτει 1939, ἀνακηρύσσει δὲ Μέγαν δωρητὴν καὶ εὐεργέτην τοῦ Σχολείου τὸν ὡς ἄνω κ. Σερδάρην Δημήτριον τοῦ Νικολάου δ:ὰ τὸ ἐπιδεικνυόμενον θερμὸν ἐν διαφέρον του ὑπὲρ τῆς φιλτάτης γενετείρας του, τοῦ Σχολείου καὶ τῶν μαθητῶν του.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορία Πέρα —Μελάνων ἀνακηρύσσει δωρητὰς τοῦ 2)ξίου Δημ. Σχολείου Πέρα Μελάνων τοὺς εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένους συμπατριώτες μας ἀξιοτίμους κ.κ. Ἐμμανουὴλ Σύγουρον καὶ Σταμάτιον Λάτσην, διότι ἐξ ἰδίων ἀπέστειλαν, ὁ μὲν πρῶτος χρημ. ποσὸν 10.500.000, ὁ δεύτερος χρηματικὸν ποσὸν 450.000 διὰ τὴν προσθήκην δευτέρας αἰθούσης.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ρεπανιδίου Λήμνου:

Ἀνακηρύσσει Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ Σχολείου Ρεπανιδίου —Λήμνου τὸν κ. Γεώργιον Παπαγεωργίου τοῦ Χατζηαντωνίου καὶ τῆς Ἐλισσάβετ τὸ γένος Βασιλείου Ποριάζη δ:ὰ τὴν γενομένην δωρεὰν του εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο, τῆς Κοινότητος τῆς γενετείρας του ἐκ τριάκοντα ἕξ (ἀριθ. 36) στρεμμάτων γῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μεταξᾶν Παναγιώτην Καλάμας.— Εἰς τὰ 25 πραγματικά σας ἔτη προστίθενται ἐκ τῶν στρατιωτικῶν σας κ.λ.π. ἐτῶν 4 ἔτη καὶ 3 μῆνες. Ἐπὶ πλέον καὶ ἑπτὰ μῆνες προσωρινῆς ὑπηρεσίας, ὁπότε συμπληρώνετε 29 ἔτη καὶ 10 μῆνες. Ἂν ἀποχωρήσητε τῆς ὑπηρεσίας σήμερον μὲ βάσιν τὸν μισθὸν ποὺ γράφετε θὰ λάβετε: Σύνταξιν 1.034.000 Μ.Τ.Π.Υ 220.000. Ταμ. Προνοίας 23.500.000.— Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν στρατ. ἐτῶν σας θὰ ὑποβάλητε μαζὶ μὲ τὴν παραίτησίν σας καὶ ἀντίγραφον Φ. Μ. στρατολ. γραφείου.

Δ.Σ.Θ. Θεσ]κην.— α) Διὰ τὴν σύνταξιν τὰ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἔτη δὲν ἀναγνωρίζονται. β) Διὰ τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἀναγνωρίζονται. Τὰς ὑποχρεώσεις θὰ σᾶς τὰς καθορίσῃ τὸ Ταμεῖον κατόπιν αἰτήσεώς σας. γ) δικαιοῦσθε μόνον τριμήνους ἀποδοχάς. δ) Αἱ τοιοῦτου εἴδους περιπτώσεις θὰ ρυθμισθῶσι νομοθετικῶς εἰς τὸ Ταμ. Προνοίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦν. ε) Ταμ. Ἀρωγῆς δικαιοῦσθε.

Μίμην Βηνετοκλῆν. Ὑπ]γὸν Ὑμηττοῦ 47. Ἀθήνας.— Παραπέμπομεν εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 233 Δ.Β. καὶ εἰς τὴν στήλην διὰ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν.

Κωνσταντῖνον Τσαγκλῆν Γερακάρι - Ἰωαννίνων — α) Ἐὰν ἀπολυθῆτε λόγῳ νόσου τότε ἡ σύνταξίς σας θὰ καθορισθῇ ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως τῆς ΑΣΥΕ, ἣν δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ προβλέψῃ. Ἐὰν ὅμως αὕτη εἶναι μικροτέρα τῆς συντάξεως ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας σας τότε θὰ προτιμήσετε τὴν δευτέραν. Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον νὰ ὑποβάλετε παραίτησιν σεῖς, δεδομένου ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεώς σας ὁ χρόνος θεωρεῖται ὡς πραγματικὸς χρόνος ὑπηρεσίας ἔστω καὶ ἂν διανύεται οὗτος ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ. β) Τὸ Ταμ. Προνοίας ἀναγνωρίζει μόνον τὰ πραγματικὰ ἔτη τὰ διανυόμενα ἐν τῇ πολιτικῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. γ) Ἐκ τοῦ νόμου 2500 δὲν χάνετε τὸν βαθμόν σας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Κ. Χανιώτην Κολλικὸν - Λαγκαδᾶ.— Τὸ ἄρθρον σας θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν του εἰς φύλλον τοῦ Νοεμβρίου. β) Ὁ Σύλλογός σας ὀφείλει σήμερον ἐκ συνδρομῶν 51 - 52 δραχ. 2.765.000, ἀπὸ βιβλία «Ὁμορφος Κόσμος» 3.500.000 ἀπὸ «Κρυφὸ σχολεῖο» δρ. 225.000 καὶ ἀπὸ συνδρομὰς 1952 - 53 δραχ. 1.995.000. Δὲν ἐννοοῦμεν πῶς ἀντιλαμβάνεσθε σεῖς τὸ νὰ «πάψῃ νὰ εἶναι ὀφειλέτης ὁ Σύλλογός σας διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ». Ἂν τὰ χρήματα αὐτὰ ὀφείλωνται ἀπὸ συν-

ΝΕΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Διὰ Β.Δ. διορίζονται 296 δημοδιδάσκαλοι, οἵτινες θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀνωτέρου ἐξαντλεῖται ὁ πίναξ τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ 1951.

Οἱ ἀπομένοντες ἀδιόριστοι ἀνέρχονται εἰς 2400 ἐξ ὧν 1100 ἄρρενες καὶ 1300 θήλεις. Ἐκ τῶν ἀρρένων ἔχουν τὸ δικαίωμα διορισμοῦ μόνον 80 ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις, 150 ὁμοίως θήλεις δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς μὴ συμπληρώσασαι τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ναδέλφους πρὸς τὸν Σύλλογον, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν θ' ἀρνηθοῦν νὰ ἐξαφλήσουν τὰς ὑποχρεώσεις των ἔστω εἰς δόσεις, πρᾶγμα ποὺ δύνασαι νὰ ἐγκρίνῃ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας. Διαγραφὴν χρέους μόνον ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ. Ἡ Διοίκησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογ]σμῶν τῶν Συλλόγων καὶ νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὰς περιπτώσεις ποὺ δὲν θὰ ἔχουν τακτοποιηθῆ διὰ νὰ ληφθῆ ἀπόφασις διαγραφῆς τοῦ χρέους ἢ διώξεως τῶν ὑπευθύνων. γ) ἡ διεύθυνσίς σας ἐτακτοποιήθη.

Καρμόγιαννην Χρῆστον Νεράντζαν - Κορινθίας.— Ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸ Βῆμα τὸ Ὑπουργεῖον μόνον αἰτήσεις διὰ χορήγησιν ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν εἰς τοὺς ἐπιλαχοντας θὰ δεχθῆ. Δυστυχῶς ὁ Νόμος δὲν προβλέπει προτίμησιν ἀναπήρων ἢ θυμάτων διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν. Διὰ νὰ τεθῆ τοιαύτη διάταξις χρειάζεται νομοθετικὴ μέριμνα. ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐπιτυχθῆ ἐντὸς μικροῦ διαστήματος, ὥστε νὰ ἐξυπηρετηθῆτε.

Ἀντ. Μάζαρην. Εὔδηλον Ἰκαρίας.— Ἡ ἐπιστολή σας εὑρίσκει κατειλημμένην τὴν πρώτην σελίδα τοῦ Βήματος μὲ ἄρθρον τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῇ 28 Ὀκτωβρίου. Θὰ ἀναμείνωμεν μίαν ἐργασίαν σας συνδικαλιστικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου πρὸς δημοσίευσιν. Διὰ τὰς ἐξ 100.000 δρχ. εἰσφοράν σας διὰ τὸ Μέγαρον εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

σιν ὅτι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον στιγμὴν θὰ πράξῃ εἰς τὸ ἄκεραιον τὸ καθῆκον του ἔναντι τῶν δυστυχισμένων ἀδελφῶν μας ἐπτανησίων.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1411)53 ἐγκυκλίου της ἣν υἱοθετοῦμεν ἀπολύτως καλεῖ πάντας νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθῶν συναδέλφων. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ περιφέρειά μας ὄχι μόνον μὴ ὑστερήσει εἰς τὴν θεάρεστον αὐτὴν προσπάθειαν ἀλλὰ διὰ τῆς πλουσίας εἰσφορᾶς της πρωτοστατήσει.

Πρὸς τοῦτο προτείνομεν ὅπως ἅπαντες οἱ συνάδελφοι τακτοποιήσουν ἀπὸ τοῦδε τὸ εἶδος τῆς εἰσφορᾶς των, συσκευάσουν τοῦτο καταλλήλως καὶ τὸ ἀποστείλωσι εἰς ἡμᾶς (Β.΄ Δημ. Σχολεῖον Θηβῶν) διὰ τὴν περαιτέρω προώθησιν.

Ἡ ἐν λόγῳ εἰσφορὰ ἥτις δύναται νὰ ἐπεκταθῇ προαιρετικῶς φυσικά, μεταξὺ τῶν εὐπορωτέρων μαθητῶν, θέλει ἐνάγεται εἰς εἴδη ρουχισμοῦ, ὑποδήσεως μαγειρικὰ σκεύη καὶ χρηματική.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς δημ. σχολείων Θηβῶν διὰ σχετικῆς δ)γῆς συνιστᾷ πλήρη κατανόησιν ὑπὸ πάντων τῆς τεραστίας σημασίας ἣν ἐνέχει ἡ ἐν λόγῳ εἰσφορὰ ἡμῶν, ἥτις ἐνῷ θέλει ἔλθει ἀρωγὸς καὶ θέλει μετριάσει σοβαρῶς τὴν ἀπροσδόκητον δυστυχίαν τῶν τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντων συναδέλφων, θέλει παραλλήλως καταδείξει ὅτι ὁ Ἕλλην διδ)λος ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐμπνέηται ἀπὸ ἀνώτερα ἰδεώδη καὶ ὅτι ἔχει ἀνεπτυγμένα εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ εὐγενῆ συναισθήματα ἀλληλοβοηθείας ἀλτρουϊσμοῦ, ἀλληλεγγύης, τὰ ὁποῖα τὸν ἀναβιβάζουν εἰς ἀνώτερα πνευματικὰ ἐπίπεδα καὶ τοῦ ἐδραιώνουν τὴν προσωπικότητά του.

Δι' ἐγκυκλίου μας θέλομεν ἐν καιρῷ γνωρίσει τὸ χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα ἕκαστος συνάδελφος ἢ σχολεῖον συνεισέφερον.

Ὁ Πρόεδρος: Ε. Ζερικιώτης, Ὁ Γραμματεὺς: Ν. Δημητρακάκης, Ὁ Ταμίας Δ. Παρούσης, Τὰ μέλη: Π. Τζάρας, Λ. Μαστροδήμος.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἐν Καστορίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Βου Δημοτικοῦ Σχολείου Καστορίας σήμερον τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1953, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ.μ. συνελθὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἐθνικοφρόνων Δημ)λων καὶ Νηπιαγωγῶν Καστορίας εἰς συνεδρίαν ἠσχολήθη εἰς τὴν ἀπονομὴν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου δικαίου ἐπαίνου εἰς τὸν λόγῳ παραιτήσεως ἀποχωρήσαντα τῆς ὑπηρεσίας συνάδελφον ΠΕΤΡΟΝ ΔΟΛΛΑΝ, Διευθυντὴν τοῦ Βου Δημοτικοῦ Σχολείου Καστορίας.

Τὸ Συμβούλιον ἀνασκοπήσαν τὴν μακροχρόνιον δημοσίαν διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὡς ἄνω συναδέλφου καὶ ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἀπόψεως Ἐπιθεωρητοῦ, ὅτι δὲν ἦτο ἁπλοῦν μόνον μέλος τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἱδρυτικὸν τοιοῦτον, ὅτι ἐπίσης ἐχρημάτισε καὶ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἠνάλωσε τὸν βίον του διδάσκων ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους τὴν Νεολαίαν τῆς Πατρίδος μας μὲ διαρκῆ καὶ ἀδιάπτωτον ἐνθουσιασμόν, μὲ ζῆλον καὶ ἐργατικότητα ἀπαράμιλλον, μὲ πίστιν ἀκλόνητον εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς καὶ τῆς θρησκείας μας.

Ὁμοφώνως ἀποφασίζει:

1ον. Ὅπως ἐκφασθῇ εἰς τὸν συνάδελφον ΠΕΤΡΟΝ ΔΟΛΛΑΝ, ἄρτι ἀποχωρήσαντα τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παραιτήσεώς του, δίκαιος ἔπαινος καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διὰ τὴν πολυετῆ, πολυμερῆ, πολύμοχθον καὶ λίαν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν του, θεωρηθεὶς ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του.

2ον. Ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸν ὡς ἄνω συνάδελφον ἀντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ ψηφίσματος πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ εὐγνωμοσύνης καὶ βαθυτάτης ἐκτιμήσεως.

3ον) Ὅπως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἀποσταλῇ εἰς τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν, ἵνα δημοσιευθῇ εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν μας ὄργανον «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΝΔΡ. ΚΟΡΟΜΗΛΗΣ Δ. ΡΟΔΙΤΗΣ

Τὰ Μέλη: Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Παρδιᾶς, Κ. Βασνᾶς, Λ. Σιδνος, Κ. Μιχαηλίδης.

Ἐκκλησιαστικὴ

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΛΙΑΚΗ

(ἐκπαιδευτικοῦ)

"Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

(ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ)

ΣΕ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ.

Χρήσιμο γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς, τοὺς σπουδαστὲς ἀνωτέρων σχολῶν, τοὺς μαθητὲς γυμνασίων κλπ.

Περιλαμβάνει **ὅλες** *τὶς ὀρθογρ. δυσκολίες τῆς γλώσσας μας* **(Καθαρευούσης καὶ Δημοτικῆς)** *μὲ ἄρθρα παραδείγματα καὶ γενικὲς ἀσκήσεις ἐπίσης καὶ πρακτικὲς γνώσεις τῆς* **Γραμματικῆς** *στὸ τέλος τοῦ βιβλίου*

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀπευθύνωνται στὸν ἴδιον ἐμβάζοντας 20.000 δρχ. (τιμὴ κάθε βιβλίου), μὲ τὴ διεύθυνση: Δημ. Παλιάκην— Ἔδεσσαν